

SUOMALAISEN HUILUMUSIIKIN ELINKAARI

Teostuotannon ajallisen distribuution sekä julkaisutoiminnan tarkastelua

Pro gradu
syksy 2000
Musiikkitieteen laitos
Jyväskylän yliopisto

Sanna Koskinen

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Tiedekunta
Humanistinen

Laitos
Musiikkitieteen laitos

Tekijä
Koskinen, Sanna

Työn nimi
Suomalaisen huilumusiikin elinkaari. Teostuotannon ajallisen distribuution ja julkaisutoiminnan tarkastelua

Oppiaine
Musiikkitiede

Työn laji
Pro gradu-tutkielma

Aika
syksy 2000

Sivumäärä
80

Tiivistelmä – Abstract

Tutkielmani käsittelee suomalaisen taidemusiikin huilulle sävellettyjä teoksia. Tutkimuksessa on ollut mukana 461 teosta, jotka on koottu Suomalaisen musiikin tiedotuskeskuksen sekä Suomen huiluseura ry:n lähteistä.

Tutkimus on kvantitatiivinen ja perustuu Robert O. Gjerdingenin esittämään elinkaarimalliin. Tutkimus käsittelee teosmääriä verraten niitä sävellysajankohtaan Teostuotanto on jaettu viiden vuoden jaksoihin. 1950-luvulta lähtien tuotannon kaarta verrataan normaali jakaumaan ja tällä tavalla pohditaan elinkaaren kulkua. Korrelaatioanalyysillä arvioidaan tulosten tilastollista merkittävyyttä. Tuotanto on jaettu eri teoskategorioihin, joita tarkastelemalla näemme erilaisten teostyyppien esiintymisen laajuuden ja otamme esille joitakin huilumusiikin säveltäjänimiä. Tutkimuksessa käsitellään myös teostuotannon nuottimateriaalin ja äänitetuotannon laajuutta sekä niiden julkaisutoimintaa.

Teostuotannon elinkaari muodostuu 1950-luvulta alkaen aluksi jyrkästi nousevaksi. Tuotannon huiput ovat 1970-luvun lopulla ja 1990-luvun alussa. Julkaisutoiminnan tarkastelu tukee 1990-luvun alun nousua. Teosmäärät laskevat 1990-luvun lopulle tultaessa. Tuotannosta on havaittavissa sekä yleistymisen että häviämisen. Vakiintumisen ajassa on vaihtelua. Parhaiten informaatiota teoksista on nuottimateriaalina (noin 80%). Äänitetuotanto on vähäisempää. Tutkimukseni muodostaa yleiskatsauksen suomalaisesta huilumusiikkituotannosta ja sen sisällöistä. Liitteisiin on koottuna listaus teoksista ja tutkimuksessa olleesta teosinformaatiosta eli nuottikustanteista ja äänitteistä.

Asiasanat
huilumusiikki, suomalainen musiikki, elinkaari

Säilytyspaikka
Jyväskylän yliopiston musiikkitieteen laitos

SISÄLLYS

1. JOHDANTO	5
1.1. Tutkimuksen lähtökohta	5
1.2. Huilumusiikin historiallinen tausta	6
1.2.1. Huilun rakenne ja soittotavat	7
1.2.2. Suomalainen huilumusiikki	9
2. TEOREETTISET LÄHTÖKOHDAT	10
2.1. Elinkaarimalli	12
2.2. Tutkimusongelmat ja –tavoitteet	13
3. TUTKIMUKSEN SUORITTAMINEN	14
4. TULOKSET	17
4.1. Suomalaisen huilumusiikin elinkaari	17
4.2. Suomalaisen huilumusiikin eroavuudet eri teoskategorioissa	23
4.2.1. Soolohuiluteokset	23
4.2.2. Huilukonsertot	24
4.2.3. Huilukamarimusiikki	26
4.2.3.1. Huilu-kitarateokset	27
4.2.3.2. Huilu-pianoteokset	28
4.2.3.3. Muu huilukamarimusiikki	30

4.3. Nuotti- ja äänitemateriaali	31
4.3.1. Nuotti- ja äänitemateriaalin esiintyminen tutkimusaineistossa	31
4.3.2. Kaupalliset äänitteet ja nuottien kustannustoiminta	36
5. PÄÄTÄNTÖ	40
LÄHTEET	44
LIITE 1	
Suomalaisen huilutuotannon teoslistaus kronologisessa järjestyksessä	47
LIITE 2	
Ilman sävellysvuotta olevat teokset	68
LIITE 3	
Äänitteinä julkaistujen teosten sävellys- ja julkaisuvuodet sekä julkaisijat	71
LIITE 4	
Kustannettujen teosten sävellys- ja julkaisuvuodet sekä kustantajat	74

1. JOHDANTO

1.1 Tutkimuksen lähtökohta

Tutkimukseni käsittelee suomalaista huilumusiikkia ja sen elinkaarta. Aineistoni pohjautuu suomalaiseen taidemusiikkiin. Olen koonnut suomalaiset huiluteokset yhdeksi listaksi mahdollisimman tarkasti. Teostuotannon elinkaari muodostuu siitä, kun tarkastellaan teosmääriä suhteessa teosten sävellysvuosiin. Olen myös käsitellyt erilaisia teostyyppisiä saadakseni yksityiskohtaisempaa tietoa siitä, mitä huilulle on sävelletty. Tutkimuksen kohteena ovat myös nuottimateriaali ja äänitetuotanto.

Kun huilisti tutustuu huilumusiikkituotantoon, ovat tärkeimmässä asemassa tietenkin länsimaisen taidemusiikin peruskirjallisuus ja erilaiset klassikoiksi muodostuneet teokset. Opiskellessaan muusikoksi jokainen huilisti tutustuu tärkeimpiin teoksiin ja oppii niiden kautta hahmottamaan huilukirjallisuutta. Bach, Mozart ja monet muut säveltäjämestarit ovat tuttuja. Huilistit soittavat myös suomalaista musiikkia, koska kotimainen tuotanto on itsestään selvä osa ohjelmistoa. Koska olen opiskellut huilunsoittoa pääaineenani, tiedän millaista ohjelmistoa pääasiassa soitetaan ja olen tutustunut myös suomalaiseen huilumusiikkiin. Kuitenkin musiikkia – myös suomalaista huilumusiikkia – on paljon enemmän kuin mitä opiskeluaikanaan ehtii soittaa. Siihen tutustuminen jää monta kertaa muusikon omalle vastuulle, koska ohjattu tutustuminen on rajallista. Suomalaisen musiikin mukana olo huiluohjelmistossa riippuu aina opettajan ja opiskelijan omasta aktiivisuudesta.

Suomalaisista huiluteoksista löytyy muusikolle paljon uusia teoksia ja niiden ohjelmistoon ottaminen ei välttämättä ole mielekäästä, kun teokset ovat outoja ja uusien teosten työstäminen on hidasta. Koska musiikista ei välttämättä ole

äänitteitä, eikä teosta ole kuullut esitettynä, voi muusikko kokea työlääksi teokseen tutustumisen silloin, kun täytyy luottaa omiin korviin ja omaan tulkintakykyyn. Täytyy kuitenkin muistaa, että suomalaista musiikkia vievät eteenpäin ensisijaisesti suomalaiset huilistit. Esimerkiksi Euroopassa ei tunneta välttämättä kiinnostusta suomalaiseen musiikkiin, koska sitä ei ennestään tunneta. Kuitenkin säveltäjät säveltävät teoksiaan soitettavaksi ja muusikoiden tehtävä olisi soittaa musiikkia ja tehdä sitä tunnetuksi. Vain sillä keinolla suomalaisen huilumusiikin jatkuvuus säilyy.

Suomessa on tälläkin hetkellä useita erittäin hyviä huilisteja. He ovat varmastikin olleet merkittävä tekijä huilumusiikkituotannon olemassaolossa ja ylläpitämisessä. Monille heistä on sävelletty teoksia, joita kyseiset taiteilijat ovat sitten kantaesittäneet. Myös maailmalla nämä ammattitaitoiset muusikot ovat omalta osaltaan pystyneet edistämään suomalaista huilumusiikkia. Suomalaisen huilumusiikin merkittävistä edistäjistä voisin mainita edesmenneen Tapio Jalaksen sekä nykyäänkin ahkerasti suomalaista musiikkia esittävät Mikael Helasvuon ja Petri Alangon.

Aikaisempaa kartoittavaa tutkimusta suomalaisesta huilumusiikista kokonaisuutena ei ole tietojeni mukaan tehty. Se onkin ollut yksi tärkeä syy siihen, että olen tarttunut aiheeseen. Toivon, että tutkimuksellani pystyn osaltani edistämään suomalaisen huilumusiikin tunnettavuutta. Huilumusiikki Suomessa on kuitenkin aika nuorta ja uutta tuotantoa syntyy koko ajan.

1.2. Huilumusiikin historiallinen tausta

Seuraavassa olen tarkastellut huilun historiallista taustaa, rakennetta, erilaisia uudessa musiikissa käytettäviä soittotapoja sekä notaatiota. Olen myös tehnyt katsauksen huilumusiikkiin osana suomalaista musiikkia.

1.2.1 Huilun rakenne ja soittotavat

Huilun historia ulottuu todella kauas menneisyyteen ja sen eri muotoja tavataan suurimmassa osassa maailmaa. Tiedot huilun historiasta ja rakenteesta on koottu Tammen musiikkitietosanakirjasta. Euroopassa huilun historia ulottuu 1100-luvulle. Huilussa on ollut kaksi päämuotoa, jotka ovat olleet päästä puhallettava huilu, kuten nokkahuilu sekä sivusta puhallettava huilu - poikkihuilu. Huilun tie sotilassoittimesta konserttisoittimeksi on ollut pitkä, mutta jo renesanssiaikana huilu (silloin nokkahuilu) oli vakiinnuttanut asemansa taidemusiikissa. Länsimaisen taidemusiikin piirissä käytettiin ensin nokkahuilua, jonka syrjäytti 1700-luvulla puusta valmistettu poikkihuilu, jossa oli sormireiät. Kromatiikan lisääntyessä etsittiin ratkaisuja helpompiin soittotapoihin ja kehitettiin erilaisia läppiä kromaattisten sävelten soittamisen helpottamiseksi sekä instrumentin puhtaamman skaalan aikaan saamiseksi. Theobald Böhm kehitti 1800-luvun alkupuolella läppämekanismiin ja rakensi vuonna 1832 poikkihuilun, jossa hän käytti kyseistä mekanismia. Tämä mekanismi on käytössä poikkihuilussa vielä tänäkin päivänä. Mekanismi mahdollisti kromatiikan käytön sekä sormireikien asettamisen paikkoihin, johon sormet eivät olisi ilman läppiä ylettyneet. Huilusta tuli soittoteknisesti erittäin joustava instrumentti. Koska orkestereiden kasvaessa vaadittiin voimakkaampaa ääntä, myös huilun rakennusmateriaali muuttui. Samoihin aikoihin Böhm-mekanismiin aikaan huiluja alettiin valmistaa metallista. Tällä tavalla saatiin voimakkaampi ääni ja huilu kuuluu romantiikan suuristakin orkesteriteoksista. Nykyään yleisimpiä rakennusmateriaaleja huiluissa ovat hopea ja kulta

Huilu kuuluu puupuhaltimiin. Nykyaikainen poikkihuilu on kolmiosainen, tavallisesti metallinen putki. Sen osat ovat suukappale, välikappale ja jalkakappale. Suukappaleessa on puhallusaukko ja ilmavirtaa ohjaava huulilevy, väli- ja jalkakappaleessa ovat äänireiät ja läppäkoneisto. Huilu on c-vireinen soitin ja sen ääniala on c1-c4. Huiluperheeseen kuuluu muitakin soittimia, joista tunnetuimpia ovat pikkolohuilu, alttokuilu, bassokuilu ja kontrabassokuilu. Pikkolo soi oktaavia korkeammalta kuin tavallinen poikkihuilu,

alttihuilu soi kvarttia alemmaa, bassohuilu oktaavia alemmaa ja kontrabassohuilu kaksi oktaavia alemmaa.

Huilu on instrumenttina notkea ja sille on sävelletty paljon virtuoosista tekstiä. Myös laulavuutensa ansioista monet taidemusiikin tunnetut melodiat on sävelletty huilulle. 1900-luvulle tultaessa on alettu löytää huilun tarjoamia mahdollisuuksia erilaisten soittotapojen muodossa. Modernimpi musiikki on tuonut tullessaan sen, että perinteisistä soittimista on alettu etsiä uusia soittotyylejä. Huilu on ollut tässä suhteessa kiitollinen instrumentti. Seuraavassa joitakin huilunsoittotapoja, jotka ovat varsinkin uudessa musiikissa olennaisia. Ylipuhallusta on käytetty apukeinona jo kauan, eikä uusi musiikki ole tuonut siihen mukaan kuin ehkä uusia tulkitsemistapoja. Flageolettiääniä on käytetty sävyn luojina sekä hiljaisten ylä-äänien aikaansaamisen apukeinona. Multifonit ovat ääniä, jossa soi yhtä aikaa useampi sävel. Niille on yleensä aivan omat sormitusmerkinnät, jotka on merkitty nuottiin erikseen. Flatterzunge on eräänlainen tremolo, joka syntyy kielen kärjen muodostaessa r-äännettä. Huilusta saadaan myös esiin erilaisia perkussiivisiä efektejä, jotka voivat syntyä läpistä tai läppien ja puhalluksen yhdistelmänä. Puhalluksella saadaan aikaan erilaisia variaatioita, kuten esimerkiksi whistle tone, joka on hiljainen vihellyksen omainen ääni ja erilaiset vibraton variaatiot (vibrando, joka syntyy huilua heiluttamalla tai key-vibrato, joka syntyy läpillä). Huiluun voidaan tietenkin myös puhua, viheltää, suhista tai laulaa. Avoläppäiset huilut antavat mahdollisuuden myös erilaisten mikrintervallien muodostamiseen sekä glissandoihin. Rajana on lähinnä säveltäjien mielikuvitus.

Notaatio on muuttunut aikojen kuluessa ja uudessa musiikissa notaatio vaihtelee. Modernit soittotavat on merkittävä jollain tavalla ja nämä merkitsemistavat eivät vielä ole täysin vakiintuneet. Aina, kun keksitään joku uusi tapa soittaa, täytyy myös keksiä uusi merkintätapa. Uudessa musiikissa käytetään perinteisen notaation lisäksi graafista notaatioita sekä erilaisia erikoismerkintöjä. Usein merkinnät on selostettu teoksen yhteydessä

(nuotissa), jotta soittaja löytäisi ne tavat, joita säveltäjä on teosta tehdessään ajatellut.

1.2.2 Suomalainen huilumusiikki

Huilu on ollut tärkeä osa orkesterimusiikkia ja solististen ominaisuuksiensa takia huilulle on sävelletty erilaisia teoksia. Länsimaisen taidemusiikin historiasta löytyy paljon huilulle sävellettyä musiikkia. Tuotantoa löytyy konserttina, sonaatteina ja monenlaisina pienimuotoisina teoksina - sooloina sekä kamarimusiikkina. Myös suomalainen huilumusiikki sisältää kaikkia näitä teosmuotoja. Huilumusiikin vahvojen perinteiden myötä huilu instrumenttina on ollut ja on edelleen useiden säveltäjien suosima. Tutkimuksessani en kuitenkaan käsittele huilua osana orkesterikirjallisuutta, vaan tutkin ainoastaan huilulle sävellettyä musiikkia. Kokoamieni tietojen pohjalta suomalainen huilumusiikki sijoittuu kokonaisuudessaan 1900-luvulle. Joitakin teoksia saattaa löytyä 1800-luvun loppupuolelta, mutta niiden tarkkoja sävellysvuosia minulla ei ole tiedossa, joten keskityn 1900-lukuun ja sen aikana valmistuneeseen huilumusiikkituotantoon. Teoslistauksessa on muutamia teoksia nokkahuilulle, mutta niitäkin voidaan käytännössä soittaa poikkihuilulla. Teoksissa ovat mukana myös muut huiluperheen jäsenet: pikkolo, altto-, basso- ja kontrabassohuilu.

Huilu on instrumenttina kehittynyt vuosisatojen kuluessa. Suomalainen musiikki on sävelletty tänäkin päivänä käytössä olevalle instrumentille, joka on huilun kehityksen tähänastinen saavutus. Musiikin tyylilajit ovat muuttuneet ja 1900-luvun musiikki on tuonut mukanaan monenlaisia uusia asioita. Perinteisistä klassisista ja romanttisista teoksista on tultu moniin uusiin tyylilajeihin ja vuosisadan loppua kohti tullessa säveltäjien mielikuvitus on tuonut mukanaan uusia kokeiluja. Musiikin muodot ja ilmaisutavat ovat muuttuneet ja uusi teknologia on tuonut mukanaan monia mahdollisuuksia. Huilu instrumenttina on ollut erittäin kiitollinen uusille kokeiluille ja mielestäni suomalainen huilumusiikki

antaa hyvän kuvan huilun mahdollisuuksista uudenlaisten musiikkimuotojen tulkkina.

Nuottimateriaalin saatavuus ja uusien teosten levinneisyys soittajien tietoon on ehkä ollut esteenä sille, että teoksia ei ole mukana perusohjelmistossa. Uusia teoksia täytyy aina ensin kokeilla ja sitten tietenkin ne tulisi luokitella ohjelmistossa jollekin tasolle, jotta ne pääsisivät osaksi huilumusiikin ohjelmistolistausta. Onko tämän asian puutteeseen sitten syynä aikapula vai välinpitämättömyys, sitä voi vain arvailla. Selkeästi voi myös havaita sen seikan, että jotkut säveltäjät tuovat omalla aktiivisuudellaan esiin tuotantoaan. Teosten esiin tuomisessa on siis monia eri osatekijöitä: teoksen vaikeustaso sekä muusikon ja säveltäjän aktiivisuus. Kiistatta esimerkiksi teokset, joista on olemassa kaupallinen äänite, leviävät laajempaan tietoisuuteen. Näitä asioita tarkastelen myöhemmin tutkimuksessani.

2. TOORETTISET LÄHTÖKOHDAT

Historiallisessa musiikintutkimuksessa on erotettu kolme peruslähtökohtaa tai –suuntausta: kronologinen narratiivi, elinkaarimalli sekä historiallinen relativismi (Heinonen & Eerola 2000; Haydon 1941).

Carl Dahlhausin (1985) esittämää rakennehistoriallista lähestymistapaa voidaan pitää modernina versiona kronologisesta narratiivista. Dahlhausin mukaan musiikin historiassa esillä ovat teokset, eivätkä tapahtumat, koska kyseisiä teoksia esitetään edelleen ja teosten esittämistä pidetään tapahtumana. Itse teosta ei pidetä historiallisena tapahtumana. Dahlhaus korostaa musiikin historian sisäisiä yhteyksiä, esimerkiksi teoksesta toiseen tai tekijästä

toiseen kulkevaa tyylihistoriallista kehitystä. Sävellyshistoriaa voidaan myös kuvata esimerkiksi aate-, sosiaali- tai taloushistoriallisiin seikkoihin yhdistettynä. Tällöin tarkastellaan yleisiä yhteyksiä sekä teosten että samanaikaisten historiallisten tapahtumien välillä. Rakennehistoria etsii eri alueiden välisiä korrelaatioita ja pyrkii etsimään eri aikakausina kohteeseen sopivan näkökulman. Dahlhaus on esittänyt, että vuosisadan alkupuolen musiikkikäsitteiden näkökulmana ovat olleet musiikin muodot ja rakenteet. Niiden tarkastelussa säveltäjän henkilökohtaisilla tunteilla ei ole ollut merkitystä. Toisen maailmansodan jälkeisenä aikana teoksia on alettu esitellä esteettisistä ja sävellysteknisistä suuntauksista kertovina dokumentteina. Tätä tapaa voitaisiin kutsua teohistorialliseksi näkökulmaksi. (Heiniö1995.)

Viime vuosikymmenten kenties tunnetuin historiallista relativismia edustava musiikinhistorioitsija on Leo Treitler, jonka mukaan kaikki historia on ”nykyisyyttä”, koska se on havaittu ja tulkittu nykyisyydessä. Täsmälliset faktat ja tarkka kronologia eivät Treitlerin mukaan ole historiallisen tutkimuksen kannalta olennaisinta. Treitlerin näkemys tunnetaan historiallisen kritismin nimellä. Musiikinhistorioitsijoiden tulisi arvioida tutkimaansa musiikkia myös esteettisestä näkökulmasta ja musiikinhistoriallisen tutkimuksen tulisi olla osa yleistä musiikkikritiikkiä. (Treitler 1990; Heinonen & Eerola 2000.)

Robert O. Gjerdingen (1988) on esittänyt kognitiiviseen psykologiaan perustuvan version musiikinhistoriallisten ilmiöiden elinkaarimallista. Elinkaarimallissa oletetaan, että tutkittavassa ilmiössä (esimerkiksi tyyli tai musiikillinen skeema) voidaan erottaa seuraavat kolme vaihetta: kokeilu, vakiintuminen ja häviäminen. Käsittelen elinkaarimallia tarkemmin seuraavassa.

2.1. Elinkaarimalli

Kirjassaan *A Classic Turn of Phrase* (1988) Robert O. Gjerdingen käsittelee musiikillisen skeeman historiallista kehitystä. Gjerdingenin perusoletus on, että skeemalla on elinkaari, johon kuuluvat kokeilu, vakiintuminen ja häviäminen. Musiikillisen skeeman esiintymiskuvaaja muistuttaa muodoltaan normaalijakaumaa ("Gaussin käyrä"). Joitakin musiikillisia skeemoja esiintyy läpi historian saman laajuisina, kuten esimerkiksi jotkut rytmiset aiheet. Monet muut musiikilliset skeemat ja niiden esiintyminen lähestyvät kuitenkin normaalijakaumaa. Gjerdingen olettaa myös, että skeemojen ilmenemismuotojen tyypillisuus noudattaa samanlaista linjaa. Kun skeema on huippukohdassaan, myös sen tyypillisimmät piirteet ovat lähimpänä toisiaan. Normaalijakauman kuvaaja ei koskaan kosketa nollarajaa ja se on edullista musiikillisten skeemojen tarkastelussa. Skeemathan eivät ole välttämättä syntyneet tietyllä hetkellä, vaan kehittyneet, sitten yleistyneet ja mahdollisesti niiden käyttö on harventunut.

Skeeman elinkaari perusteltiin 1800-luvulla elävien organismien luonnollisella elämänsykliillä ja musiikilliset skeematkin nähtiin tällaisiksi orgaanisiksi kokonaisuuksiksi. Elinkaaren alussa ja lopussa skeemat ovat vain kauimpana yleisimmästä versiosta. Kun kuvataan musiikillista skeemaa, ei voida kuitenkaan verrata sitä normaalijakaumaan. Muisti aiheuttaa eroavuuksia normaalijakauman suhteen. Ennen huippukohtaa skeema yleistyy alkuun hitaasti ja sitten kiihtyvällä vauhdilla. Huippukohtaan jälkeen käytetään yleistynyttä skeemaa ja sitten siihen vähitellen kyllästytään ja käyttö vähenee, mutta ei kuitenkaan lopu kokonaan. Skeemaa aletaan varioida ja kehitellä mahdollisesti eri suuntiin. (Gjerdingen 1988)

Kun musiikillinen skeema esitetään kuvaajan muodossa, voidaan sen ja normaalijakauman välisen korrelaation avulla verrata kuvaajia toisiinsa. Skeeman antama informaatio (omassa tutkimuksessani teosmäärät) muutetaan

numeeriseen muotoon, jotta se voidaan esittää kuvaajana normaalijakauman kanssa. Korrelaatioanalyysillä voidaan saada selville, seuraavatko kuvaajat toisiaan ja millaisen luotettavuusarvon korrelaatiot saavat. Yrjö Heinonen ja Tuomas Eerola ovat käyttäneet tätä samaa menetelmää Beatles-tutkimuksessaan. (Eerola 1998, Heinonen 1998, Eerola & Heinonen 2000).

Gjerdingenin elämänkaariteorian pohjalta tarkastelen myös suomalaisia huiluteoksia. En kuitenkaan tarkastele erityisesti mitään musiikillisia skeemoja, vaan yksinkertaisesti teosten sävellysajankohtaa 1900-luvulla. Katson tutkimuksessani, että suomalaisten huilusävellysten synty on ollut kehitystä aikaisemmasta länsimaisesta huilumusiikista. Käsittelen skeemana suomalaisia huilusävellyksiä ja niiden elämänkaaren kulkua. Teosmääriä tarkastellessa voidaan todeta, että varsinainen huilumusiikkituotanto alkaa 1950-luvun jälkeen. Tämän takia elämänkaarta tarkastellessa on käsittelyssä vain kyseinen aika. Voidaan katsoa, että vuosisadan alkupuoli on osa länsimaisen taidemusiikin kehitystä, joka on johtanut huilumusiikkituotannon kasvuun Suomessa. Tutkin samalla, löytyykö huilusävellysten kohdalta kokeilua, vakiintumista sekä häviämistä. Samalla voi verrata sitä, kuinka lähelle normaalijakaumaa suomalaisten huiluteosten esiintyminen viime vuosisadan loppuun mennessä on päässyt. Teostuotannon suunnan etenemisestä voi vain esittää erilaisia pohdintoja.

2.2. Tutkimusongelmat ja -tavoitteet

Tutkimuksellani on tarkoitus selvittää suomalaisen huilumusiikin kokonaistuotantoa sekä ajankohtaa, jolloin tuotanto on syntynyt. Tarkoitukseni on selvittää, miten suomalainen huilumusiikkituotanto on kehittynyt 1950-luvun jälkeen. Tutkimuksellani selvitän myös millaista teostyyppiä on eniten käytetty ja millaiset teokset muodostavat enemmistön huilumusiikkituotannosta Suomessa.

Myös teoksista olemassa oleva nuottimateriaali ja äänitteet ovat yksi tutkimukseni osa-alue. Kuinka suuresta osasta teoksia on olemassa nuottimateriaalia saatavilla ja onko se kustannettuna nuottina vai tiedotuskeskuksen nuotistossa? Onko teoksista olemassa kaupallisia äänitteitä saatavilla? Nämä seikat kertovat myös jotain huilutuotannon esille tuomisesta. Tutkimusaineiston kattavuus on suhteellisen laaja, mutta tiedän, että Suomalaisen musiikin tiedotuskeskuksen listaukset eivät kata koko tuotantoa. Myöskin osasta teoksia puuttuvat tiedot sävellysajankohdasta, joten niitä on mahdotonta sijoittaa 1900-luvulle kronologisesti.

3. TUTKIMUKSEN SUORITTAMINEN

Tutkimusaineistoni muodostuu suomalaisesta huilumusiikista tehtyihin erilaisiin listauksiin. Pääasiallinen tietolähteeni on ollut Suomalaisen musiikin tiedotuskeskus (FIMIC eli Finnish Music Information Centre), joka pitää hallussaan ehkä kattavinta tietoa suomalaisesta taidemusiikista. Heidän tietokannastaan sain teoslistauksia, jotka ovat muodostaneet perusaineiston tutkimukselleni. Täydentäviä tietoja olen kerännyt Suomen Huiluseuran www-sivuilta. Huiluseuran www-sivuilla olevat tiedot on myöskin kerätty Suomalaisen musiikin tiedotuskeskuksen tietokannasta. Näitä kahta tietolähdettä käyttämällä olen koonnut suuren osan suomalaisesta huilumusiikista.

Vuodelta 1999 oleva tiedotuskeskuksen listaus on pohjautunut Luses-teostietokantaan ja se on jaoteltu esityskokoonpanon mukaisiin kategorioihin seuraavasti: soolohuiluteokset, huilukonsertot, huilu-kitarateokset ja huilu-pianoteokset. Listauksessa, jonka sain maaliskuussa 2000, oli esitetty

teostuotanto yhtenä listana erottelematta eri teostyyppejä. Samaan aikaan sain tiedotuskeskukselta erillisen listan, missä näkyivät puhallinkvintetot. Suomen huiluseura ry:n www-sivuilla on olemassa jo edellä mainitut teoskategoriat ja niiden lisäksi siellä on listaus huilukamarimusiikista. Kamarimusiikkikategorian teostiedot pohjautuvat siis huiluseuran sivuille koottuun teoslistaan sekä tiedotuskeskukselta saamaani listaan puhallinkvintetoista. Muiden kategorioiden osalta tiedotuskeskukselta saamani informaatio on ollut suurimmilta osin yhtenevää huiluseuran listauksen kanssa.

Näitä listauksia täydentäviä tietoja olen kerännyt tiedotuskeskuksen www-sivuilta, missä on näkyvissä esimerkiksi eri säveltäjien teosluetteloita. Sieltä olen löytänyt joitakin puuttuvia sävellysvuosia. Kaupallisten äänitteiden julkaisuvuodet on kerätty tiedotuskeskuksen julkaisusta Finnish Music Quarterly; Finnish music on CDs. Kustannettujen nuottien julkaisuvuodet on haettu Sibelius-Akatemian www-sivujen kautta taidekorkeakoulujen yhteisestä Arsca-tietokannasta. Tietokannasta löytyi pääosa nuottikustanteiden julkaisuvuosista. Herbert Lindholmilta sain sähköpostina hänen kustannettujen sävellystensä julkaisuvuodet.

Pääkategorioita tutkimuksessa on kolme, joista ensimmäinen on soolohuiluteosten kategoria, toinen huilukonserttojen kategoria ja kolmas huilukamarimusiikin kategoria (jaettu alakategorioihin 3.1. huilu-kitarateokset, 3.2. huilu-pianoteokset sekä 3.3. muu huilukamarimusiikki). Käsittelin kaikkia teoskategorioita erikseen ja kokosin liitteeseen kaiken teoksista saadun informaation. Teokset ovat liitteessä kronologisessa järjestyksessä lähtien ensimmäisestä teoksesta vuodelta 1917 päättyen vuonna 1999 sävellettyihin teoksiin. Liitteessä teoksista näkyy säveltäjä, teoksen nimi, sävellysvuosi sekä mahdolliset kustanne- ja äänitetiedot. Teoksen perässä on suluissa merkittynä teoskategorian numero ja kategoriasta 3.3. muu huilukamarimusiikki, on esillä vielä teoksen kokoonpano.

Kaikki teokset on laitettu kronologiseen järjestykseen ja jokaisesta eri teoskategoriasta on piirretty kaavio, jossa teokset on esitetty viiden vuoden jaksoissa. Kaavion x-akselilla on esitetty vuosiluvut ja olen jakanut 1900-luvun viiden vuoden jaksoihin. Samassa kohdassa näkyy siis aina tietyn aikavälin sisällä sävelletyt teokset (esimerkiksi vuosien 1960-64 aikana sävelletty tuotanto). Esitän myös koko tuotannon kronologisessa järjestyksessä ja tämän perusteella esitän pohdintoja huilumusiikkituotannon alkutaipaleesta ja kehittämisestä.

Tutkimuksen tässä kohdassa käytän apunani Gjerdingenin teoriaa ja pohdin, millainen elinkaaren alku suomalaisella huilumusiikilla on. Koko huilutuotanto on kuvattu 1900-luvun alusta alkaen, mutta olen käsitellyt teoskategorioita erikseen vasta 1950-luvulta lähtien, koska vuosisadan alussa sävellystuotanto on ollut monessa kategoriassa todella vähäistä tai sitä ei ole ollut ollenkaan. Y-akselilla kaavioissa näkyvät teosmäärät suhteutettuina arvoina normaalijakauman arvoihin. Kyseiset data-arvot näkyvät myös taulukoissa yksi ja kaksi. Tämän jälkeen olen käsitellyt eri kategorioita ja tuonut esiin tuotteliaimmat vuosikymmenet. Tuloksista näkyy myös kyseisen kategorian tuotannon suunta. Tässä osassa ovat siis mukana vain ne teokset, joiden sävellysvuosi on ollut selvillä. Olen myös laskenut normaalijakauman ja teoskuvaajan välisen korrelaation. Käyttämällä korrelaatioanalyysiä, olen voinut päätellä, kuinka hyvin kuvaajat vastaavat toisiaan ja kuinka luotettava tulos on. Vastaavaa metodiikkaa ja kuvaustapaa on käyttänyt Heinonen. (Heinonen 1998).

Tiedotuskeskuksen listaus antaa myös tietoja teosten nuotti- ja äänitemateriaalista. Ne on merkitty listaukseen erilaisin kirjainkoodein. E tarkoittaa, että teos on kustannettu. Tiedotuskeskukselta 6.10.2000 saamani listaus näyttää kyseisellä koodilla varustettujen teosten kustantajat. Kustantajatiedot olivat apuna, kun etsin kustannusvuosia teoksille. N tarkoittaa, että teoksesta on nuotti tiedotuskeskuksessa. Tiedotuskeskuksen nuottimateriaali on enimmäkseen nuottikäsitteitä, jotka ovat joko säveltäjän itsensä kirjoittamia tai jonkun muun puhtaaksi kirjoittamia nuotteja.

Tiedotuskeskukselta voi tilata myös kustantamatonta nuottimateriaalia. S kertoo, että teoksesta on tiedotuskeskuksella äänite ja R kertoo, että teoksesta on kaupallinen äänite. Kaupallisten äänitteiden julkaisuvuodet sain selville tiedotuskeskuksen julkaisusta Finnish Music on CDs.

Teoslistauksessa koodit ovat järjestyksessä ESRN ja siinä järjestyksessä käsittelen niitä myös tutkimuksessani. Nämä piirteet olen esittänyt taulukon muodossa ja niistä olen ottanut esiin asioita eri kategorioittain ja kaikista teoksista yhteensä. Tämän taulukon perusteella on voitu myös päätellä, mikä osa suomalaisesta huilumusiikista on kaupallisinta ja minkälaista informaatiota teoksista on parhaiten saatavilla. Tämä taulukko mahdollistaa kaikkien teosten mukaan ottamisen, koska sävellysvuodella ei tässä kohtaa ole merkitystä. Äänitteiden sekä nuottikustanteiden julkaisuvuosia olen tarkastellut kahdella tavalla. Olen verrannut äänitteiden ja kustanteiden sävellys- ja julkaisuvuosia toisiinsa selvittääkseni, eroavatko ne ajallisesti toisistaan. Tarkastelen myös julkaisuvuosia suhteessa teostuotannon elinkaareen. Tulos antaa mahdollisesti suuntaviivoja elinkaaren etenemisestä.

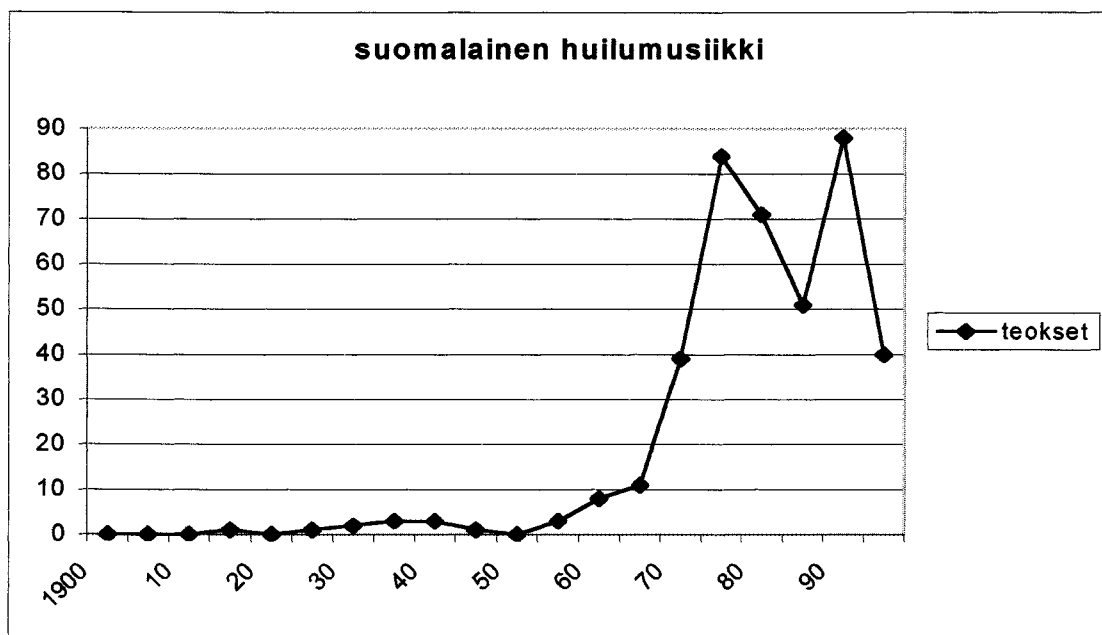
4. TULOKSET

4.1. Suomalaisen huilumusiikin elinkaari

Suomalainen huilumusiikki on sävelletty pääosin 1900-luvulla. Tutkimuksessani ei ollut mukana yhtään teosta, jonka sävellysvuositieto olisi ollut ennen 1900-lukua. Jos katsotaan suomalaista huilumusiikkia kokonaisuutena ja verrataan teosten sävellysjankkohtia, saadaan aikaan kuvaaja, jossa näkyvät

kronologisessa järjestyksessä teokset, joiden sävellysajankohta on ollut selvillä. Tästä muodostuu elinkaari suomalaiselle huilumusiikille. Gjerdingenin mukaan skeema (tässä tapauksessa suomalainen huilusävellys) on kehitystä jostakin aiemmasta. Suomalainen huilumusiikkihan on kehitystä muusta länsimaisesta taidemusiikista ja sen huilumusiikkia koskevasta osasta. Länsimaisessa taidemusiikissa on paljon sävellyksiä huilulle, jotka ovat varmastikin innoittaneet suomalaisia säveltäjiä sävellystyöhön. Jos ajatellaan, että skeema kehittyy, yleistyy, vakiintuu ja häviää, niin voidaan pohtia, onko myös suomalaiselle huilumusiikille käynyt näin. Kaaviossa 1 näkyy koko huilutuotanto. X-akselilla ovat vuosiluvut ja teokset on jaettu viiden vuoden jaksoihin. Y-akselilla näkyvät teosmäärät.

KAAVIO 1 Suomalaisen huilumusiikin kronologinen järjestys

Suomalaisen huilumusiikkituotannon pääpaino on 1900-luvun loppupuolella. Teoksia alkaa esiintyä laajemmin vasta 1950-luvun alun jälkeen. Ennen tätä on sävelletty huilumusiikkia vain satunnaisesti. Huilumusiikin nousukausi on selkeästi 1970-luku, jolloin nousee edellisen vuosikymmenen muutamasta kymmenestä teoksesta jo noin sataan huiluteokseen. 1980- ja 1990-luvuilla

tuotanto on laajempaa, mutta selkeästi teosten määrä laskee tultaessa kohti vuosituhannen vaihdetta. Tämän kaavion perusteella olen tullut siihen tulokseen, että on järkevää tarkastella teostuotantoa 1950-luvulta lähtien. 1950-luvun alussa ei teoksia ole sävelletty, mutta siitä lähtevä nousu onkin sitten aivan erilainen aikaisempaan verrattuna.

Skeema on tässä yhteydessä kehittynyt periaatteessa koko länsimaisen taidemusiikin olemassaolon ajan. Siitä on kiinnostuttu ja suomalaiset säveltäjät ovat satunnaisesti kokeilleet säveltää huilumusiikkia. Tämä on tapahtunut 1900-luvun alkupuolella. Kehitys ja kokeilu on johtanut siihen, että 1950-60-luvuilla kokeilua on ollut jo enenevässä määrin. 1970-luvulla voitaisiin puhua yleistymisestä, koska teosmäärät nousevat jyrkästi ensimmäiseen huippukohtaansa. 1980-luvulla teosmäärät laskevat hieman ja toinen huippukohta osuu 1990-luvun alkupuolelle, jonka jälkeen teosmäärät alkavat laskea. Tätä aikakautta voitaisiin yhteneväenä jaksona nimittää vakiintumiseksi, vaikkakin siinä on lasku 1980-luvun loppupuolella. Tähän laskuun johtavia seikkoja ei voi aukottomasti selvittää. Vakiintumisen aikaa kestää 1990-luvun alkupuolelle ja sen jälkeen teosmäärät ovat lähteneet laskuun. Tämä käy ilmi koko kuvaajasta, mutta jos katsotaan eri teoskategorioita, niin myös eriteltynä ne laskevat 1990-luvun loppuun tultaessa.

Kaudella, jolloin teoksia on selkeästi eniten, ovat mukana kaikki eri teoskategoriat suhteellisen tasaisesti. Tämä näkyy selkeämmin, kun tarkastelen kategorioita erikseen seuraavissa luvuissa. Kokeilu on siis tuottanut tuloksia ja 1900-luvun loppupuolella ollaan huippukohdassa. Voidaan pohtia sitä, onko käyrä laskussa ja kyllästymisen aiheeseen alkanut tultaessa 1990-luvun loppupuolelle. Gjerdingenin mukaan skeema ei katoa koskaan, niin kuin normaalijakaumakaan ei koskaan kosketa nollalinjaa. Suomalaisessa huilumusiikissa teosmäärät ovat tällä hetkellä laskussa, mutta kuten voisi olettaa, ei huilulle säveltämistä lopeteta koskaan kokonaan. Ehkä uutuuden viehäytys on kadonnut ja uuden musiikin mukanaan tuomat ideat on kokeiltu ja käytetty. Ideoista käyttökelpoiset ja hyvät tulevat säilymään ja varmastikin

teoksista löytyisi asioita, jotka on todettu hankaliksi tai epämiellyttävän kuuloisiksi. Näitä ei sitten ehkä toteuteta enää toista kertaa.

Gjerdingen on verrannut skeeman elinkaarta normaalijakaumaan, joka on matemaattinen kuvaaja. Normaalijakaumalla on selkeä huippukohta ja se nousee ja laskee symmetrisesti. Suurin arvo normaalijakaumalla on yksi. Olen sijoittanut tämän huippukohdan tutkimuksessani vuosien 1980 ja 1984 välille. Tämä näyttäisi olevan Gjerdingenin teorian mukaan huippukohta elinkaarelle, vaikkakin omassa tutkimuksessani huippukohta ei läheskään aina osu kyseiselle kohdalle. Näin aseteltuna normaalijakauman kuvaaja kuitenkin noudattelee muilta osin parhaiten suomalaisen huilumusiikin teoskaarta. Koska normaalijakauman suurin arvo on yksi, olen suhteuttanut teosmäärät tämän luvun mukaan. Jokaisen kategorian huippukohta tuotannossa on määritely yksöiseksi ja sen mukaan muille teosmäärille on laskettu arvot. Tämä esitellään taulukossa 1.

Aika	normaali- jakauma	kaikki kpl	soolo kpl	konsertto kpl	kamari kpl
1950-54	0	0	0	0	0
1955-59	0,005	3	0,034	0	0
1960-64	0,039	8	0,091	0	0
1965-69	0,185	11	0,125	2	0,154
1970-74	0,527	41	0,466	8	0,615
1975-79	0,852	84	0,955	5	0,385
1980-84	1	71	0,807	13	1
1985-89	0,852	51	0,560	4	0,308
1990-94	0,527	88	1	10	0,770
1995-99	0,185	40	0,455	6	0,462

TAULUKKO 1 Suomalaisen huilumusiikin teosmäärät suhteutettuna normaalijakauman lukuarvoihin.

Taulukon vasemmassa laidassa näkyy aika, jolle teokset sijoittuvat ja seuraavassa sarakkeessa näkyvillä ovat normaalijakauman lukuarvot, jotka olen saanut Vahervuo-Kalimon kirjasta Tilastolliset perusmenetelmät (Vahervuo-Kalimo 1975, 38). Sen jälkeen jokaisesta teoskategoriasta on esitetty ensin todellinen teosmäärä, jonka jälkeen näkyy suhteutettu lukuarvo. Vahvennettuna taulukossa näkyy normaalijakauman mukainen huippukohta. Taulukkoon 2 olen eritellyt kamarimusiikkikategoriaa koskevat tiedot. Kattegoria on jaettu kolmeen eri alakategoriaan.

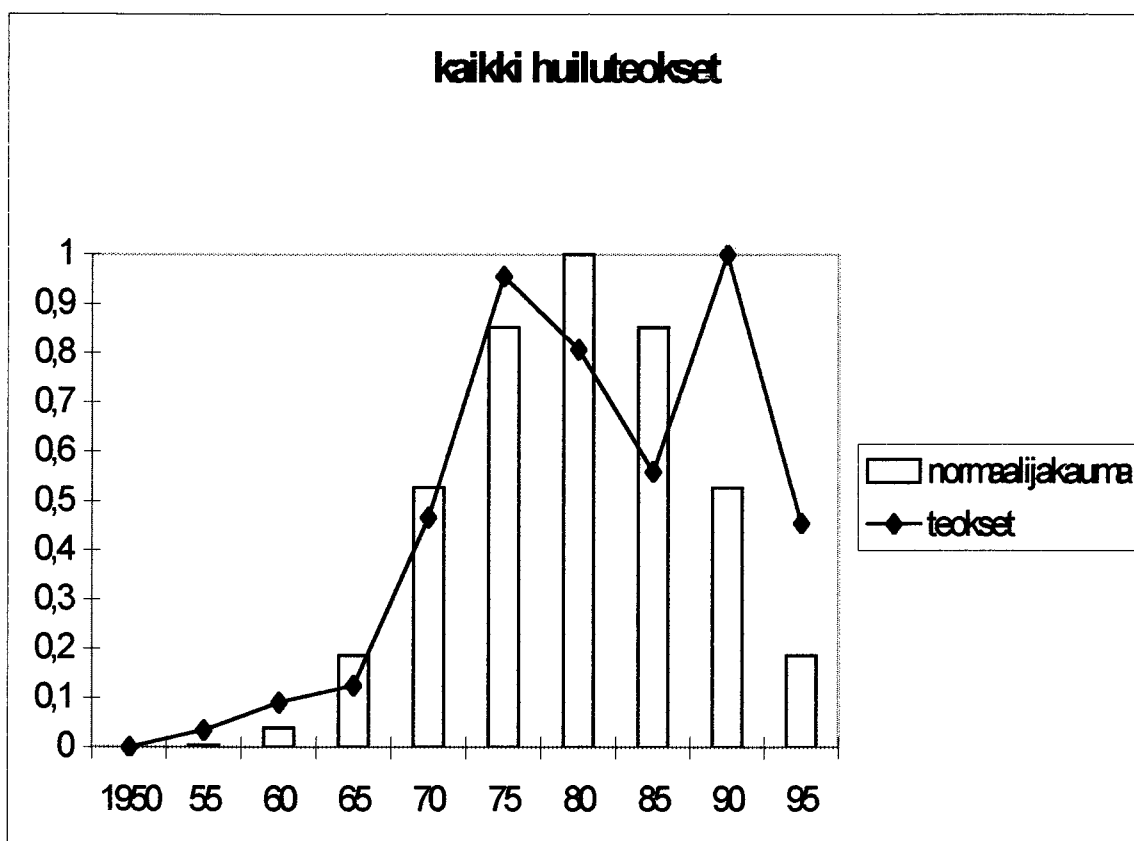
Aika	Normaali- jakauma	huilu-kitara kpl	huilu-piano kpl	muu kamari- musiikki kpl
1950-54	0	0	0	0
1955-59	0,005	0	1	0,063
1960-64	0,039	0	1	0,063
1965-69	0,185	0	2	0,125
1970-74	0,527	2	3	0,188
1975-79	0,852	7	9	0,563
1980-84	1	4	12	0,750
1985-89	0,852	6	16	1
1990-94	0,527	11	10	0,625
1995-99	0,185	1	4	0,250

TAULUKKO 2 Kamarimusiikkiteosten alakategorioiden teosmäärät ja suhteutetut data-arvot.

Kaavioissa 2 käsittelen teosinformaatiota normaalijakaumaan verrattuna. Mukana ovat siis vain teokset 1950-luvulta lähtien ja teosmäärät on suhteutettu normaalijakauman arvojen mukaisiksi, kuten olen esittänyt taulukoissa 1 ja 2.

Kaavion taustalla näkyy pylväsdiagrammin muodossa normaalijakauma, johon perustuu elinkaaren vertailu tutkimuksessani. Vertailemalla kaavioita näemme, missä vaiheessa suomalaisen huilumusiikin elinkaari on. Kaavioissa on laskettu myös normaalijakauman ja teosten välinen korrelaatio, joka ilmaisee, kuinka lähellä jakaumien arvot ovat toisiaan.

KAAVIO 2 Kaikkien huiluteosten kronologinen järjestys suhteutettuna normaalijakauman arvoihin.

Kaaviossa näkyy sama kehitys kuin kaaviossa 1, mutta tässä voimme verrata teosmäärien ajallista distribuutiota normaalijakaumaan. Huilumusiikkituotanto noudattaa alkutaipaleeltaan melko tarkasti normaalijakaumaa ja eniten teoksia on aikavälillä 1990-1994. Tässä kaaviossa kohta saa arvon yksi. Kuitenkin 1975-1979 on melkein yhtä tuottelias aikaväli. Normaalijakaumaan verrattuna huilumusiikkituotannossa on havaittavissa notkahdus 1980-luvun aikana. Kuitenkin teosmäärät ovat suuremmat kuin elinkaaren alku- ja loppupuolella.

Normaalijakauman ja teostuotannon kuvaajan korrelaatio on 0,837 ($p < .01$). Miten teoskaari jatkuu ja seuraako se normaalijakaumaa jatkossa selviää vasta tulevaisuudessa. Ainakin suunta käyrillä on sama tultaessa 1900-luvun lopulle.

4.2. Suomalaisen huilumusiikin eroavuudet eri teoskategorioissa

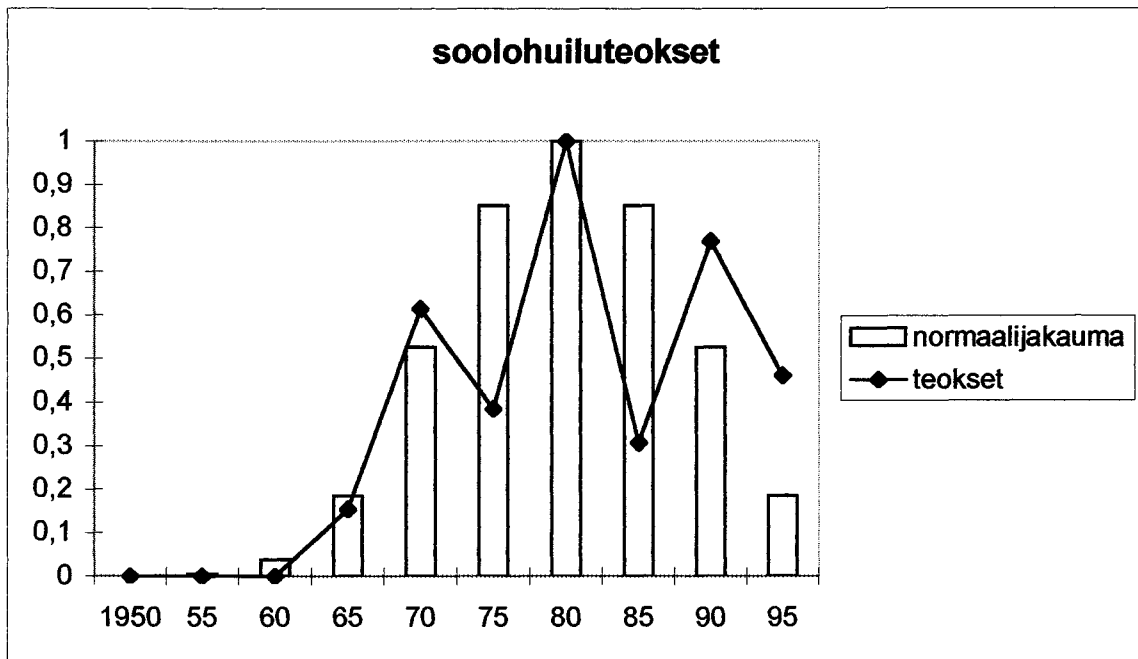
Esittelen seuraavassa suomalaisten huiluteosten ajallista distribuutiota teoskategorioittain. Kuten edellisessä luvussa huomattiin, pääpaino teostuotannosta sijoittuu 1950-luvun jälkeiseen aikaan. Otan tässä luvussa esille myös joitakin säveltäjänimiä, jotka nousevat tuotannosta esille.

4.2.1. Soolohuiluteokset

Soolohuiluteoksia on tässä tutkimuksessa mukana yhteensä 51. Seuraavassa tarkastellaan teosten sijoittumista 1900-luvulle niiden sävellysvuoden mukaan. Kolmesta teoksesta ei sävellysvuotta tiedetty, joten ne eivät ole sijoittuneena tähän kaavioon. Kaavioon 3 on siis sijoitettu kaikki 48 teosta, joille on laskettu suhdeluvut taulukossa 1.

Eniten teoksia on aikavälillä 1980-84. Tämä sijoittuu tarkalleen normaalijakauman huippukohtaan. Soolohuiluteoksia on sävelletty vasta 1960-luvulta lähtien. Ensimmäinen soolohuiluteos on Paavo Heinisen Discantus I ja se on sävelletty vuonna 1965. Teoksia on sävelletty aina enemmän vuosikymmenten alkupuolella ja jos teosryhmää katsottaisiin vuosikymmenittäin, on tuotteliain vuosikymmen ollut 1980-luku, jolloin sävellettiin 17 teosta.

KAAVIO 3 Soolohuiluteosten kronologinen järjestys suhteutettuna normaalijakauman arvoihin.

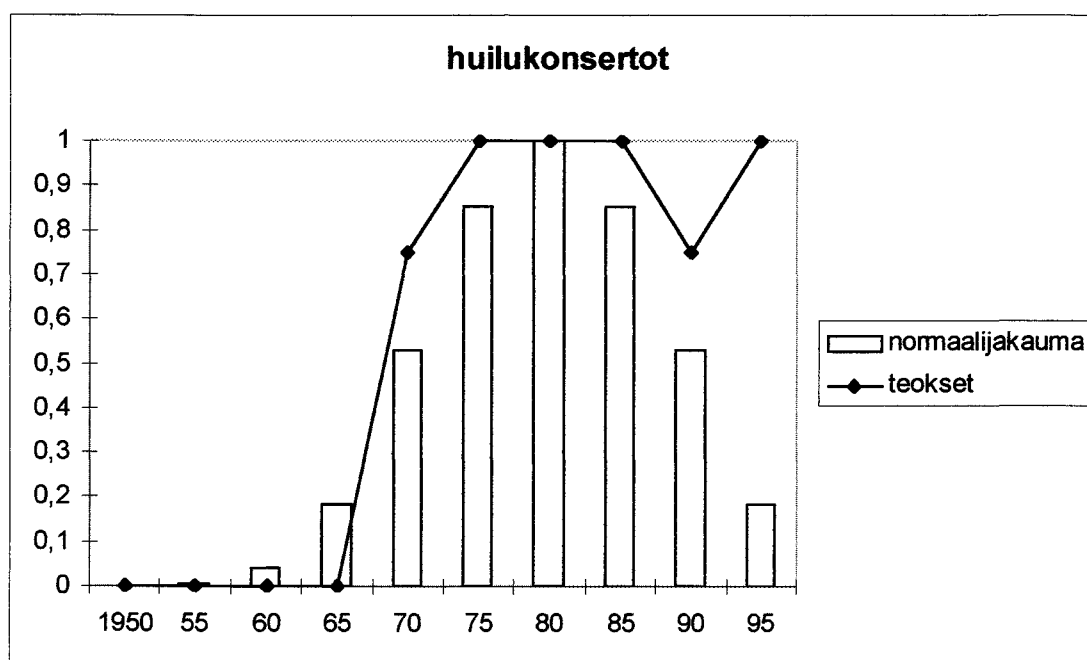

Soolohuiluteosten elinkaari noudattelee normaalijakaumaa pääpiirteiltään. Korrelaatio on 0,741 ($p < .001$). Huippukohta teostuotannossa osuu samalle aikavälille kuin normaalijakauman huippu ja sekä nousu että lasku kulkevat osittain normaalijakauman mukaisesti. Voidaan puhua soolohuiluteostuotannon noususta 1960-luvulta lähtien ja tuotannon vähenemisestä tultaessa 1990-luvun loppupuolelle. Säveltäjänimistä voisi tässä kategoriassa mainita Herbert Lindholmin ja Aino Pietiläisen.

4.2.2. Huilukonsertot

Konserttojen teoskategoria on tässä tutkimuksessa pienin. Huilukonserttoja on mukana tässä tutkimuksessa 22. Kaikista teoksista oli tiedossa sävellysvuosi, joten teosten kronologiseen järjestykseen laittaminen kattaa koko kategorian. Tämän kategorian tiedot on esitetty kaaviossa 4.

KAAVIO 4 Huilukonserttojen kronologinen järjestys suhteutettuna normaalijakauman arvoihin.

Huilukonserttoja on sävelletty vasta 1970-luvulta lähtien. Ensimmäiset konsertot ovat Tauno Marttisen ja Einojuhani Rautavaaran huilukonsertot. Viimeisin listauksessa ollut konsertto on Herbert Lindholmin kamarikonsertto, joka on sävelletty vuonna 1999. Sävellystuotanto on ollut melko tasaista ja 1970-90 -luvulla on sävelletty melkein yhtä paljon konserttoja. 1980-luku on kuitenkin ollut tuotteliainta aikaa ja silloin on sävelletty kahdeksan huilukonserttoa. Säveltäjänimistä esille nousevat Herbert Lindholm sekä Tauno Marttinen, kumpikin kolmella teoksella.

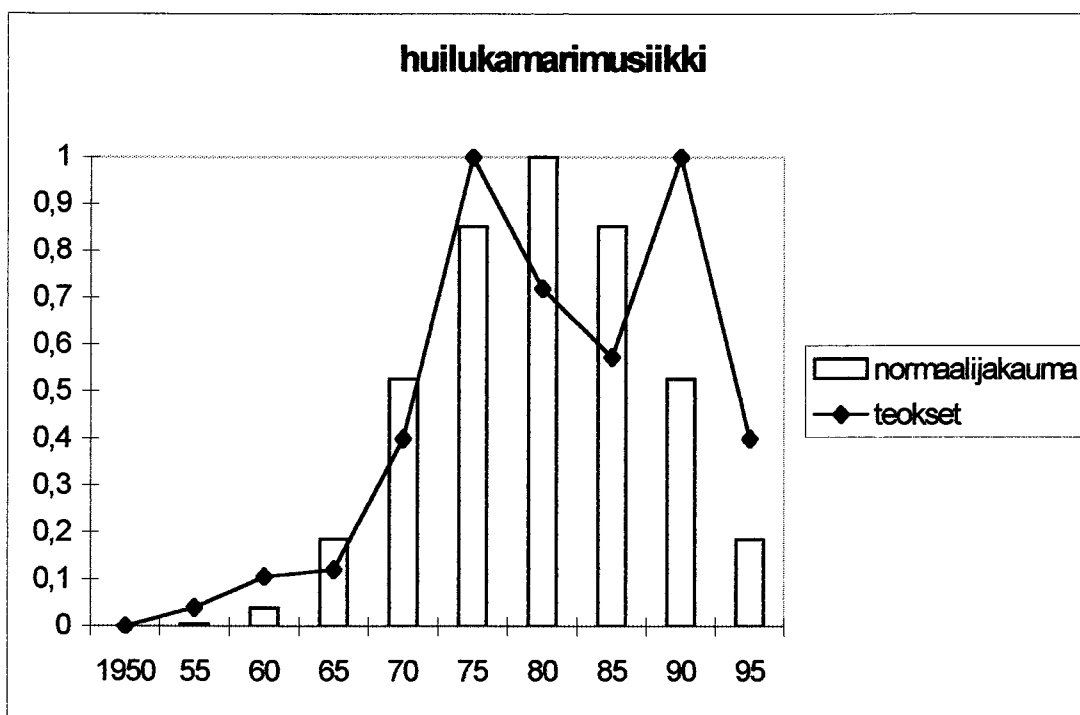
Huilukonserttojen elinkaari ei vielä ole lähtenyt laskuun, vaan konserttotuotanto tuntuu pysyttelevän vielä huippukohdassaan. Koska tässä kategoriassa on niin vähän teoksia, elinkaaren suuntaa on vaikeampi määrittellä. Yksikin teos vaikuttaa elinkaaren suuntaan merkittävästi. Normaalijakaumaan verrattuna konserttotuotanto noudattaa jakauman kulkua lukuun ottamatta 1990-luvun loppupuolta, jossa teosmäärä jälleen nousee. Korrelaatio kuvaajilla on 0,827 ($p < .001$). Tässä kategoriassa on otettava huomioon, että teosmäärät ovat

melko pieniä, joten laskun alkaminen edellyttäisi vain muutamien teosten säveltämistä tulevina viisivuotiskausina.

4.2.3. Huilukamarimusiikki

Huilukamarimusiikki on suurin teosryhmä tässä tutkimuksessa. Se sisältää kolme eri alakategoriaa, jotka ovat huilu-kitarateokset, huilu-pianoteokset ja muu huilukamarimusiikki. Huilulle ja kitaralle sekä huilulle ja pianolle sävelletyt teokset on erotettu myöhemmin omaksi ryhmäkseen, koska ne ovat itsenäisinäkin merkittäviä teosryhmiä. Koko kamarimusiikkikategoria on esitetty kaaviossa 5.

KAAVIO 5 Huilukamarimusiikkiteosten kronologinen järjestys suhteutettuna normaalijakauman arvoihin.

Huilukamarimusiikkituotanto lähtee kasvuun 1950-luvulta. Tuotteliainta aikaa tälle teosryhmälle on ollut 1970- ja 1990-luku. Tuotannon elinkaarella on selkeästi kaksi huippua, joiden väliin jää vähäisemmän teostuotannon aika.

Elinkaarta ajatellen huilukamarimusiikki on kehittynyt aika tasaisesti. Huippukohtaansa se on noussut jo 1970-luvun loppupuolella ja kuten kaikki muutkin teosryhmät, se lähtee laskuun tultaessa vuosisadan loppuun. Tämä teosryhmä noudattelee pääpiirteissään samaa suuntaa kuin kaikki huiluteokset kaaviossa 2, jossa näkyy kaksi teoshuippua. Teoshuiput nousevat täsmälleen samaan korkeuteen sekä 1970- että 1990-luvuilla. Myös korrelaatio on lähellä kaikkien teosten korrelaatiota eli 0,821 ($p < .001$).

Seuraavassa tarkastelen huilukamarimusiikkikategoriaa jaettuna kolmeen eri osaan: huilulle ja kitaralle sävellettyyn kamarimusiikkiin, huilulle ja pianolle sävellettyyn kamarimusiikkiin sekä muuhun kamarimusiikkituotantoon. Näistä kategorioista mittavin on muu kamarimusiikki ja uusin huilun ja kitaran teoskategoria.

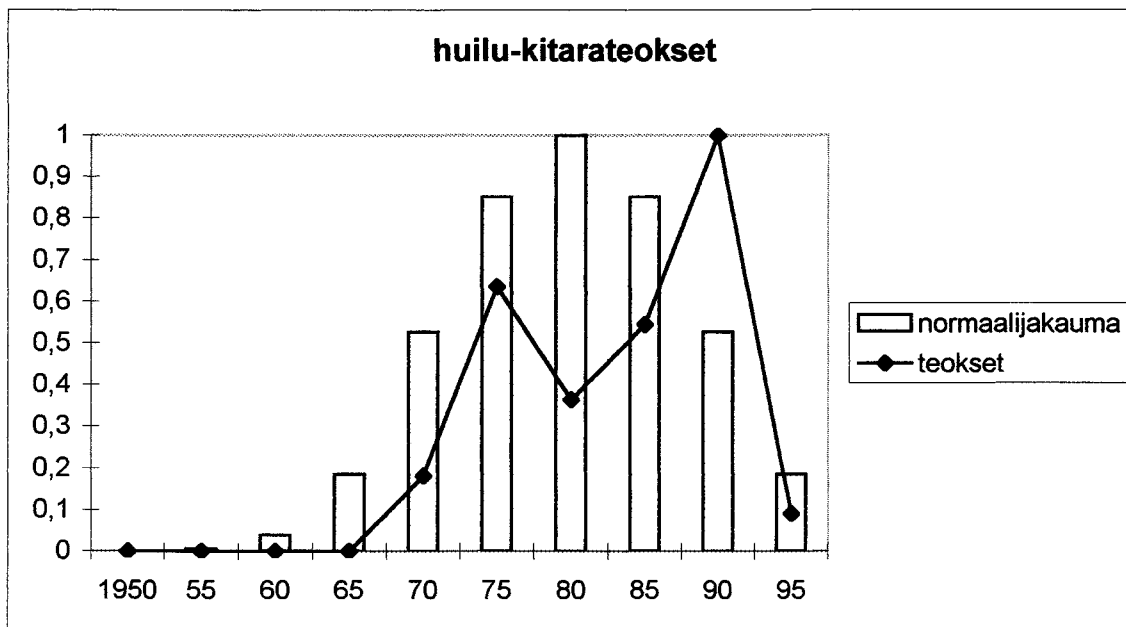
4.2.3.1. Huilu-kitarateokset

Huilun ja kitaran yhdistelmä on miellyttänyt monia säveltäjiä ja tälle kokoonpanolle on sävelletty huomattava määrä musiikkia. Huilu-kitarateosten määrä ylittää esimerkiksi huilukonserttojen lukumäärän. Tämän takia teosryhmä on mielestäni syytä eritellä kamarimusiikkituotannosta. Kategorian sävellystuotanto sijoittuu selkeästi vuosisadan loppupuolelle ja näkyy kaaviossa 6.

Huilu-kitarateoksia, joista sävellysjankohta on selvillä on mukana 31. Vain kolmesta teoksesta sävellysvuotta ei tiedetty. Tuotanto alkaa 1960-luvun puolesta välistä ja eniten teoksia on sävelletty 1970-luvun lopulla sekä 1990-luvun alkupuolella. 1990-luvun loppupuolella ei teoksia juurikaan ole. Tuotteliaimmat säveltäjät ovat olleet Harri Wessman ja Herbert Lindholm. Huilu-kitarateostuotanto nousee yhtä jyrkästi 1980-luvun alusta alkaen kuin 1960-luvun lopultakin alkaen. Ensimmäinen nousu vie 1970-luvun lopun huippuun ja toinen vielä korkeammalle 1990-luvun alkupuolen huippukohtaan, jossa on

tämän kategorian teoshuippu. Tämän jälkeen teosmäärät ovat lähteneet laskuun. Korrelaatio on 0,694 ($p < .01$).

KAAVIO 6 Huilu-kitarateosten kronologinen järjestys suhteutettuna normaalijakauman arvoihin.

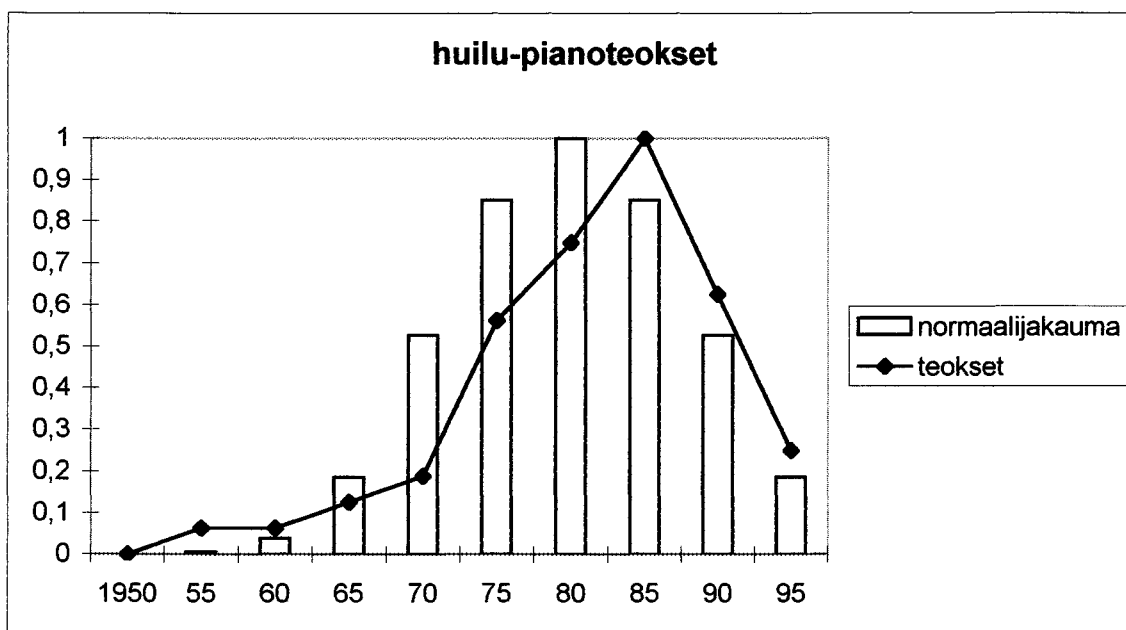
Huilu-kitarateosten sävellystuotanto on niin uutta, että tämän kategorian elinkaari tulee hieman jäljessä kokonaistuotantoon verrattuna. Kokonaistuotannon ja tämän kategorian toinen huippu osuvat kuitenkin samalle aikavälille. Teosryhmän kehityskausi on ollut tasaisempi, eikä siinä ole niin selkeästi kahta huippua kuin kokonaistuotannossa. Elinkaari on koko ajan liikkeessä ja varsinaista vakiintumisen aikaa ei voida selvästi nimetä. Aika vuodesta 1975 vuoteen 1994 on ehkä vakiintuneinta aikaa tässä teosryhmässä.

4.2.3.2. Huilu-pianoteokset

Huilulle ja pianolle on sävelletty paljon teoksia. Koko kamarimusiikkituotannosta huilu-pianoteokset muodostavat noin 20 % kamarimusiikkituotannosta. Huilun ja pianon yhdistelmä oli kiinteästi mukana jo ennen 1950-lukua. Tämä teostyyppi on ollut esillä koko suomalaisen huilumusiikin olemassaolon ajan. Huilun ja

pianon yhdistelmää käytetään usein myös esitettäessä esimerkiksi huilukonserttoja, koska kaikilla ei ole mahdollisuutta käyttää orkesteria apunaan. Piano on säästyssoittimena ehkä yleisin, kun ajatellaan huilutuotantoa kokonaisuudessaan. Erityisesti huilulle ja pianolle sävelletyt teokset ovat seuraavassa kaaviossa 7 tarkastelun kohteena.

KAAVIO 7 Huilu-pianoteosten kronologinen järjestys suhteutettuna normaalijakauman arvoihin.

Huilulle ja pianolle sävellettyjä teoksia, joista sävellysvuosi tiedettiin oli mukana 61. Näistä 58 näkyy ylhäällä olevassa kaaviossa, koska kolme teosta on sävelletty ennen 1950-lukua. Teoksia on yhteensä 76 kappaletta, mutta 15 teosta jäi vaille tietoa sävellysvuodesta. Teoksia ennen 1900-luvun puolta väliä oli vain kolme, joista kaksi oli 1930-luvulla ja yksi 1940-luvulla. Teoksia alkaa esiintyä säännöllisesti 1950-luvulta lähtien ja teosmäärä lähtee kasvuun 1970-luvulla. Tuotteliain aika tässä kategoriassa on ollut 1980-luvun loppupuoli. Sekä 1980-luvun että 1990-luvun alkupuolella teoksia on ollut suunnilleen yhtä paljon. Teosmäärä laskee 1990-luvun loppupuolella. Säveltäjänimistä tässä kategoriassa voitaisiin mainita Aino Pietiläinen ja Herbert Lindholm.

Huilulle ja pianolle sävellettyjen teosten ajallinen distribuutio on ehkä kaikkein lähinnä Gjerdingenin elinkaarimallia. Tämä teoskategoria korreloi parhaiten normaalijakauman kanssa eli korrelaatio on 0,891 ($p < .001$). Tässä teosryhmässä on selkeä huippukohta, joka sijoittuu 1980-luvun loppupuolelle. Siihen asti teosmäärät nousevat eli voitaisiin puhua kehitymisestä. Nousu ei ole yhtä jyrkkää verrattuna normaalijakaumaan, mutta se seuraa selkeästi samaa linjaa. Huippukohdan jälkeen tuotanto lähtee laskuun samoin normaalijakaumaa seuraten. Huippukohta sijaitsee noin viisi vuotta normaalijakauman huipun jälkeen. Kuitenkaan tällä kertaa ei ole olemassa kuin yksi huippukohta. Varmastikaan tämän teostyyppin sävellystuotanto ei tule lähitulevaisuudessakaan häviämään kokonaan, vaan tuotanto tulee olemaan jatkuvaa, koska huilun ja pianon muodostama kokoonpano on länsimaisessa musiikissa kuitenkin erittäin perinteikäs ja vakiintunut. Suomalaisen musiikin osalta ehkä suurin innostus on laantunut ja teostuotanto on tasaantunut.

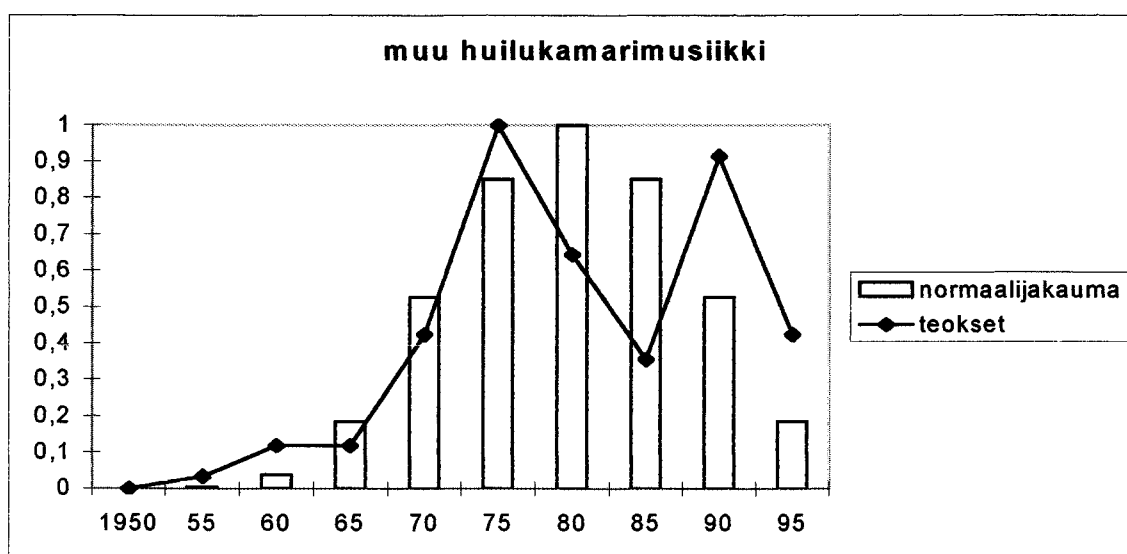
4.2.3.3. Muu huilukamarimusiikki

Muu huilukamarimusiikki sisältää kaikki ne teokset, joissa on laajempi tai muuten erilainen kokoonpano kuin aiemmin on esitetty, mutta niitä ei ole kuitenkaan luokiteltu huilukonsertoiksi. Kokoonpanot vaihtelevat kahdesta soittimesta ylöspäin. Teosryhmä on suurin kaikista eri kategorioista. Vakiintuneista sävellysmuodoista voitaisiin mainita esimerkkinä puhallinkvintetot, joissa kokoonpano on aina sama (huilu, oboe, klarinetti, fagotti ja käyrätorvi). Muun kamarimusiikki on esitetty kaaviossa 8.

Muu huilukamarimusiikki noudattelee samoja linjoja kuin kaikkien teosten kuvaaja. Huippukohta ajoittuu 1970-luvulle, mutta myös 1990-luvun alkupuolella tuotanto on ollut runsasta. Teoksia on mukana 235 ja ilman sävellysvuotta jäi 32 teosta. Teoksia ennen 1950-lukua on 11 ja ne eivät näy kaaviossa. Kamarimusiikin teoskategoriasa esille nousevat säveltäjistä mm. Herbert

Lindholm, Harri Wessman, Teppo Hauta-aho, Tauno Marttinen, Kaija Saariaho, Leif Segerstam ja Jarmo Sermilä.

KAAVIO 8 Muun huilukamarimusiikin kronologinen järjestys suhteutettuna normaalijakauman arvoihin.

Muun huilukamarimusiikin elinkaaren huippukohta sijoittuu 1970-luvun lopulle. Tämän jälkeen teosmäärät lähtevät laskuun, vaikka 1990-luvun alussa on hieman nousua. Kuvaajan alkuosassa teosmäärät kulkevat jokseenkin normaalijakauman mukaan. Korrelaatio tässä kategoriassa on 0,751 ($p < .01$). Mielenkiintoista on, että tässäkin näkyy se alenema, mikä on tapahtunut 1980-luvun lopulla.

4.3. Nuotti- ja äänitemateriaali

4.3.1. Nuotti- ja äänitemateriaalin esiintyminen tutkimusaineistossa

Suomalaista huilumusiikkia on julkaistu sekä nuottikustanteina että äänilevyinä. Suuri osa teoksista on kuitenkin suomalaisen musiikin tiedotuskeskuksen

hallussa joko nuotin tai äänitteen muodossa. Taulukossa 3 on esitetty kaikki tutkimuksessa olleet teokset. Ensimmäisenä ovat pääkategorian teokset ja sen jälkeen kamarimusiikkiteosten alakategorioiden tiedot. Taulukosta näkyy, kuinka monesta sävellyksestä sävellysvuosi on saatu selville ja kuinka monen teoksen sävellysvuosi on jäänyt selvittämättä. Kustanteita ja äänitteitä tarkastellessa sävellysvuositiedoilla ei ole niin suurta merkitystä kuin elinkaaren tarkastelussa.

Kategoria	sävellysvuosi tiedossa	ei sävellysvuotta	teoksia yhteensä
Kaikki teokset	408	53	461
1. soolot	48	3	51
2. konsertot	22	0	22
3. kamari-musiikki	338	50	388

TAULUKKO 3 Suomalaisen huilumusiikin teosmäärät pääkategorioissa.

Sävellysvuositiieto on saatu selville kaikkiaan 408 teoksesta, joka on 89% kokonaisteosmäärästä. Pääkategoriassa huilukonserttojen tiedot olivat kattavimmat, eikä yksikään teos jäänyt ilman sävellysvuositietoja. Soolohuiluteosten sävellystiedot kattavat 94 % kategoriastaan ja kamarimusiikin tiedot 87%. Taulukossa 4 on eritelty kamarimusiikkikategorian sävellysvuositiedot.

Kategoria	sävellysvuosi tiedossa	ei sävellysvuotta	teoksia yhteensä
3.1. huilu-kitara	31	3	34
3.2. huilu-piano	61	15	76
3.3. muu kamarimusiikki	246	32	278

TAULUKKO 4 Kamarimusiikkikategorian teosmäärät alakategorioissa.

Kamarimusiikkikategoriassa sävellysvuos tiedot olivat kattavimmat huilukitarateosten kategoriassa, jossa tieto saatiin 91 % teoksista. Huilupianoteosten osuus oli 80 % ja muun kamarimusiikin 88%.

Suomalaisen musiikin tiedotuskeskuksen listaus sekä Suomen huiluseuran kotisivujen listaus antavat siis teoksista muutakin informaatiota kuin sävellysvuoden. Teoksista on ilmoitettu, ovatko ne kustannettu vai onko niistä nuotti tiedotuskeskuksessa ja onko teoksista kaupallinen äänite vai onko teoksesta äänite tiedotuskeskuksessa. Nämä asiat on koodattu teoslistoihin seuraavin kirjainkoodein. E = teos on kustannettu, S = teoksesta on äänite tiedotuskeskuksessa, R = teoksesta on kaupallinen äänite ja N = teoksesta on nuotti tiedotuskeskuksessa. Listauksissa tiedot on annettu tässä järjestyksessä, joten käsittelen niitä myös seuraavassa taulukossa samassa järjestyksessä ottaen huomioon kaikki eri teoskategoriat. Tällä tavalla saamme selville, miten suomalaista huilumusiikkia on nuotinnettu ja tallennettu. Tarkastelen teosmäärien lisäksi tuloksia myös prosentuaalisina arvoina. Tässä otoksessa ovat kaikki teokset, koska sävellysvuodella ei ole merkitystä. Tästä johtuen teosmäärä on hieman erilainen kuin tarkasteltaessa teosten sävellysvuosia. Taulukossa 5 esitetään kaikkien teosten informaatio tiedotuskeskuksen listauksen tietojen pohjalta.

Koodi	Kustannettu	Äänite tiedotuskeskuksessa	Kaupallinen äänite	Nuotti tiedotuskeskuksessa
teosmäärä	108	103	45	373
%	23	22	10	81

TAULUKKO 5 Suomalaisen huilumusiikin nuotti- ja ääniteinformaatio.

Teoksia on tässä taulukossa yhteensä 461, koska mukana ovat myös muutamasta teoksesta tehdyt eri kategoriaan kuuluvat teokset. Eniten

informaatiota teoksista on nuottimateriaalina tiedotuskeskuksessa. 373 teosta (81% kaikista teoksista) löytyy nuotinnettuna tiedotuskeskuksesta ja 108 teosta on kustannettu. Vain noin 10 % teoksista on kaupallisen äänitteen muodossa. Tiedotuskeskuksessa on äänitteen muodossa vajaa neljäsosa kaikista teoksista. Taulukossa 6 on eriteltynä eri teoskategoriat, jotta voimme nähdä esimerkiksi sen, onko jotain erityistä teostyyppiä julkaistu enemmän kuin muita.

Koodi	Kustannettu	Äänite tiedotus- keskuksessa	Kaupallinen äänite	Nuotti tiedotus- keskuksessa
1. SOOLOIT				
Teosmäärä	18	15	10	40
%	38	29	20	80
2. KONSERTOT				
Teosmäärä	7	7	6	18
%	32	32	27	82
3. KAMARI- MUSIIKKI				
Teosmäärä	83	81	29	313
%	21	21	7	81

TAULUKKO 6 Tietoa suomalaisen huilumusiikin kustantamisesta ja tallentamisesta eri teoskategorioittain.

Määrällisesti eniten huilulle on sävelletty kamarimusiikkia ja huilukonserttoja vähiten. Kategoriassa 1, soolohuiluteokset, eniten tietoa on nuotin muodossa tiedotuskeskuksessa (80%), mutta teoksista on kustannettu 38 %. 20 % teoksista on saatavilla kaupallisena äänitteenä ja hieman useammasta teoksesta on äänite tiedotuskeskuksessa. Soolohuiluteoksia oli mukana yhteensä 51, joka sisältää myös kolme ilman sävellysvuotta ollutta teosta. Kuten jo aiemmin on tullut esille, kategoriassa 2 olevien huilukonserttojen sävellysvuodet olivat tiedossa kaikkien teosten osalta. Teoksia oli yhteensä 22. Myös konsertoista on tiedotuskeskuksessa nuotti suurimmasta osasta teoksia

(82%). Äänite tiedotuskeskuksessa ja kustanne on yhtä monesta teoksesta (32%). Kaupallinen äänite on kuudesta teoksesta, joka on 27 % kaikista konsertoista. Huilukamarimusiikkia on teosmäärällisesti eniten eli 388 teosta. Huilukamarimusiikkia on kustannettu noin 32 % ja 7 % teoksista on kaupallisena äänitteenä. 21 % teoksista on äänitteen muodossa tiedotuskeskuksessa ja sieltä on saatavilla myös noin 81 % nuottimateriaalista.

Eniten kustannettua materiaalia on soolohuiluteoksista sekä huilukonsertoista. Kaikkiin eri teoskategorioihin löytyy silti suhteellisen paljon nuottimateriaalia tiedotuskeskuksesta. Suomalaisesta huilumusiikista on eniten informaatiota nuottimateriaalin muodossa. Myös kaupallisia äänitteitä on tehty eniten huilukonsertoista sekä soolohuiluteoksista. Kamarimusiikin osalta äänitteitä ei ole läheskään yhtä paljon. Tiedotuskeskuksessa on äänitemateriaalia suhteessa tasaisemmin eri teosryhmistä. Myös siellä konsertot ja sooloteokset ovat enemmistönä. Taulukossa 7 on esitetty kamarimusiikin alakategorioiden informaatio äänitteistä ja kustanteista.

Kamarimusiikin alakategorioista oman merkittävän osansa muodostavat huilu-kitara- ja huilu-pianomusiikki (28% kategoriasta 3). Suurimman osuuden näistä teoksista muodostavat kuitenkin muuhun kamarimusiikkiin kuuluvat teokset. Huilu-kitara- ja huilu-pianoteoksia on suhteessa kustannettu enemmän kuin muuta kamarimusiikkia. Parhaiten nuottimateriaalia kamarimusiikista tiedotuskeskuksella on huilu-kitarateoksista, joita löytyy myös kustannettuina nuotteina eniten tässä kategoriassa. Myös huilu-pianoteoksia ja muuta kamarimusiikkia löytyy tiedotuskeskukselta nuotteina merkittävä määrä. Äänitteiden määrä tiedotuskeskuksella on noin 20 % luokkaa huilu-pianoteosten jäädessä vähemmistöksi. Kaupallisten äänitteiden määrä jää kaikissa kategorioissa alle 10 %, mutta teosmääriin nähden äänitteitä on kuitenkin julkaistu kaikista teosryhmistä muutamia.

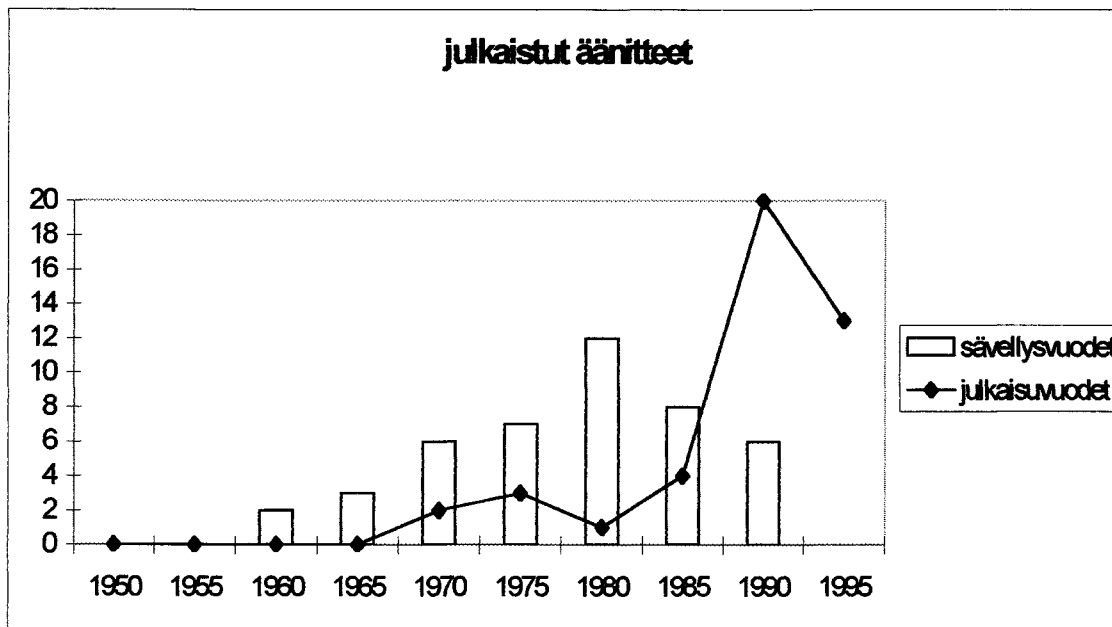
Koodi	Kustannettu	Äänite tiedotus- keskuksessa	Kaupallinen äänite	Nuotti tiedotus- keskuksessa
3.1. huilu-kitara				
Teosmäärä	11	7	2	30
%	32	21	6	88
3.2. Huilu-piano				
teosmäärä	17	13	6	61
%	22	17	8	80
3.3. Muu huilu- kamarimusiikki				
teosmäärä	55	61	21	223
%	20	22	8	80

TAULUKKO 7 Kamarimusiikkikategorian nuotti- ja ääniteinformaatio alakategorioittain.

4.3.2. Kaupalliset äänitteet ja nuottien kustannustoiminta

Suomalaista huilumusiikkia on jokaisen saatavilla sekä nuotteina että levyinä. Tarkastelen seuraavassa sekä äänitteiden että nuottien julkaisu vuosia selvittääkseni, miten ne suhtautuvat koko huilumusiikkituotantoon. Kaaviossa 9 olen esittänyt kaavion muodossa suomalaisen huilumusiikin kaupallisten äänitteiden julkaisu toimintaa. Kaaviossa näkyvät teosten sävellysajankohdat ja äänitteiden julkaisu vuodet. Nämä tiedot sain tiedotuskeskuksen julkaisusta Finnish Music on CDs. Siitä löytyivät julkaisu vuodet melkein kaikkiin teoksiin, joista listausten mukaan on olemassa kaupallinen äänite. Teoksia oli 45 ja vain kahdesta en löytänyt julkaisu vuotta. Teosluettelo on liitteessä 3 ja siinä näkyy jokaisen teoksen sävellys- ja julkaisu vuosi sekä kategoria, mihin teos tutkimuksessani kuuluu.

KAAVIO 9 Suomalaisesta huilumusiikista julkaistut äänitteet sekä teosten sävellysvuodet.

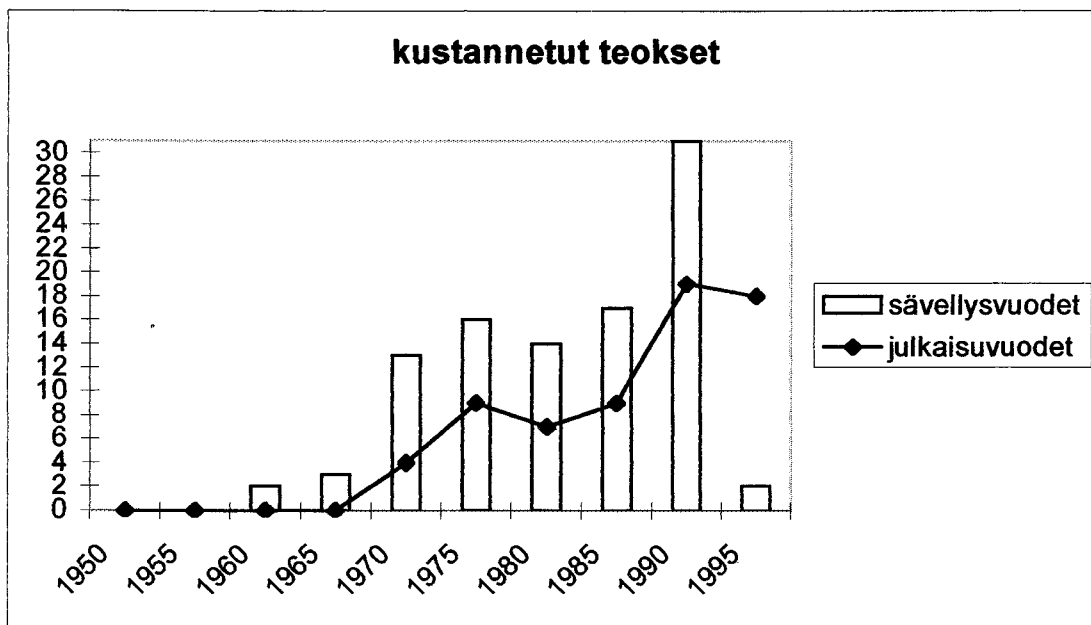

Jos katsotaan ensin teosten sävellysjankohtaa, niin huomataan sen noudattelevan pienemmässä määrin elinkaaren suuntaviivoja. Ensimmäiset julkaistut äänitteet ovat 1970-luvun alkupuolelta. Eniten äänitteitä on julkaistu 1990-luvun alkupuolella. Tiedotuskeskuksen julkaisun mukaan ainakin nykyään kaikki nämä teokset on saatavana cd-levyn muodossa. Osasta teoksia on tehty uusia painoksia, mikä tarkoittanee niiden painamista cd-levyiksi. Liitteessä ei näy levymerkkejä, mutta suurin osa suomalaista huilumusiikkia on levymerkkien Finlandia, Ondine ja Bis julkaisemia. Nämä levymerkit julkaisevat muutenkin paljon suomalaista taidemusiikkia.

Nuottikustanteiden julkaisutietojen hankkiminen oli työläämpää. Sibelius-Akatemian Arsca-tietokanta oli suuri apu tässä prosessissa. Kustantajatiedot sain tiedotuskeskukselta, mutta julkaisuvuosi löytyi vain 68 teokseen kaikkiaan 108 kustannetusta teoksesta. (63 % kaikista kustannetuista teoksista). Kustantaja oli tiedossa useampaankin teokseen, mutta mikään tietokanta ei antanut tietoa julkaisuvuodesta. Myöskään kustantajien www-sivuista ei ollut

apua. Tiedotuskeskuksen www-sivujen tietokannassa kustantajat olivat monta kertaa esillä säveltäjän teosluettelon yhteydessä. Julkaisuvuosi vain puuttui. Tiedustelin asiaa myös nuottiliikkeestä, mutta heilläkään ei tietoja ollut saatavilla. Kaaviossa 10 kustannetiedot on esitetty samalla tavalla kuin tiedot äänitteistä. Sävellystiedoissa ovat mukana myös teokset, joiden kustannusvuotta en saanut selville. Teoslista on liitteessä 4.

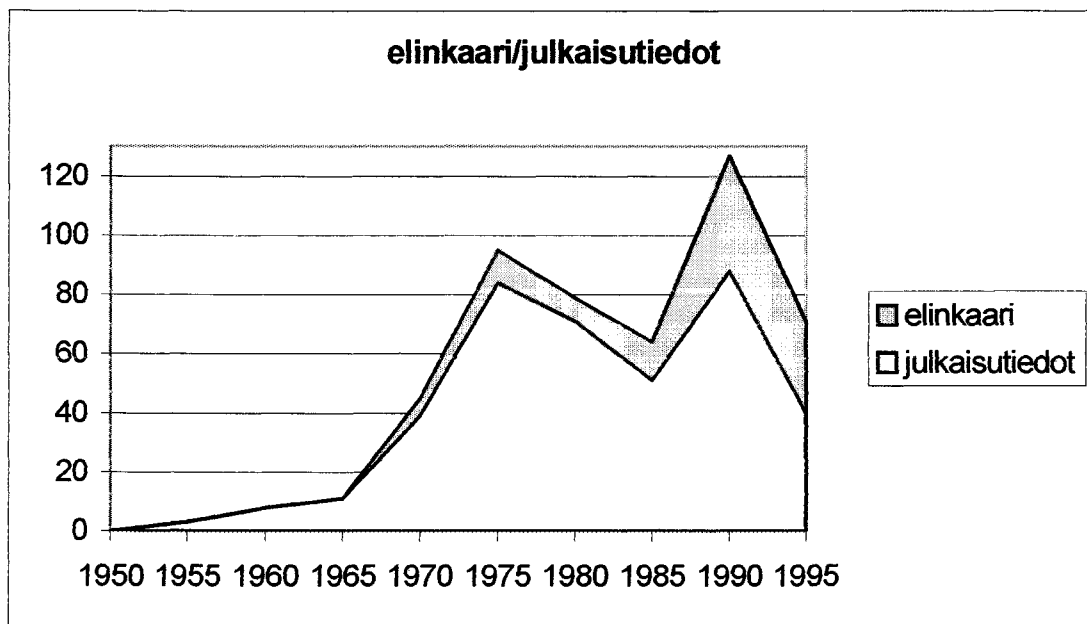
KAAVIO 10 Suomalaisesta huilumusiikista kustannettujen nuottien julkaisuvuodet sekä teosten sävellysvuodet.

Kustannettujen teosten sävellysjankokohda sijoittuu 1960-luvulta aina 1990-luvun lopulle. Kustannustoiminta alkaa 1970-luvulla ja nousee huippuunsa 1990-luvulle tultaessa. Nuottikustanteiden julkaisutoiminnassa ei suurta laskua ole vielä nähtävissä, vaikka 1990-luvun loppupuolella onkin vähemmän kustanteita kuin vuosikymmenen alkupuolella. Kustanteiden julkaisutoiminta noudattelee samoja linjoja kuin äänitetuotanto. Kustantajia oli monia ja niistä voisi nostaa esiin Warner/Chappellin (sisältää myös kaikki Fazerin kustantamat nuotit) sekä Helin & Sonsin, joka on kustantanut Herbert Lindholmin tuotantoa.

Tutkin myös sitä, miten tämä julkaisutoiminta suhteutuu suomalaisen huilumusiikin elinkaareen. Kaaviossa 11 on yhdistetty sekä kustanteiden että äänitteiden julkaisuvuodet ja ne näkyvät kaaviossa alempana. Ylempänä on esitetty huilumusiikin elinkaari. Kaaviossa kustannus- sekä äänitetiedot on esitetty suhteutettuina arvoina elinkaareen.

KAAVIO 11 Huilumusiikin elinkaaren ja julkaisutoiminnan suhteutettu vertailu.

Kuten kaaviossa näkyy, julkaisutoiminta noudattelee elinkaaren suuntaviivoja. Nousu alkaa hieman myöhemmin, mutta huippukohta osuu myös elinkaaren huippukohtiin. Myös elinkaaren ensimmäisessä huippukohtassa julkaisut tekevät pienen nousun. Molemmat käyrät ovat suunnaltaan laskevia 1990-luvun loppuun tultaessa. Kaavioiden 9 ja 10 perusteella voidaan selittää elinkaaren toista huippukohtaa 1990-luvun alussa. Sekä kustannustoiminta että äänitteiden julkaisutoiminta ovat olleet silloin huippukohtassaan. Tämä on mahdollisesti rohkaissut säveltäjiä aktiiviseen työhön ja saanut aikaan teostuotannon nousun. Julkaisutoiminta siis tukee suomalaisen huilumusiikin elinkaaren muotoa.

5. PÄÄTÄNTÖ

Tutkimukseni tavoitteena oli kartoittaa suomalaista huilumusiikkituotantoa ja selvittää, millaisia teoksia milloinkin on sävelletty. Tästä muodostuvaa tuotannon elinkaarta tarkastelemalla saamme kuvaa teostuotannon esiintymisestä. Myös teosten nuotti- sekä äänitemateriaalin olemassaolo oli tarkastelun kohteena. Tutkimuksessani on listattu Suomalaisen musiikin tiedotuskeskuksen materiaalin pohjalta kaikki saatu informaatio suomalaisesta huilumusiikista. Huilumusiikki on jaettu selkeästi eri kategorioihin, jotta tulosten esiin tuominen olisi helpompaa. Tutkimus on antanut mahdollisuuden tarkastella huilumusiikkituotantoa Suomessa 1900-luvulla. On selvitetty sävellystuotannon alkutaivalta ja kehitystä tultaessa kohti vuosisadan loppua. Esiin ovat nousseet ajankohdat, jolloin teoksia on sävelletty paljon ja myös tuotannon suunta on näkyvissä.

Eri teoskategoriat ovat antaneet kuvaa tuotannon jakautumisesta. Määrällisesti eniten on sävelletty kamarimusiikkia huilulle, mutta myös soolohuiluteokset ja huilukonsertot ovat mielestäni vakiinnuttaneet asemansa teostyyppinä. Kamarimusiikkikategoriasta esille nousevat sekä huilun ja kitaran että huilun ja pianon yhdistelmät, joista huilun ja kitaran yhdistelmä on uusimpia teostyyppisiä, kun taas huilu ja piano katsotaan perinteikkäämmäksi kokoonpanoksi.

Suomalaisen taidemusiikin saralla on monia säveltäjiä, joista monet ovat säveltäneet musiikkia myös huilulle. Myös säveltäjistä tässä tutkimuksessa on nostettu esiin muutamia. Itsekin huilistit Herbert Lindholm ja Aino Pietiläinen ovat luonnollisesti sävellystuotannossaan keskittyneet huilumusiikkiin. Muista säveltäjistä mm. Harri Wessman, Leif Segerstam, Teppo Hauta-Aho, Kaija Saariaho sekä Tauno Marttinen ovat säveltäneet paljon huilumusiikkia. Huilun resurssit uusien musiikkityylien tulkkina ovat varmasti innoittaneet säveltäjiä tähän työhön. 1900-luvun loppupuolen musiikillinen ilmapiiri on ollut avoin

erilaisille kokeiluille ja uskoisin, että tämä on ollut huilulle eduksi. Sekä huilun instrumenttina suomat mahdollisuudet että loistavat ja innokkaat muusikot ovat olleet yksi syy huilutuotannon nousuun vuosisatamme loppupuolella.

Suomalainen huilumusiikkituotanto alkaa oikeastaan vasta 1950-luvun puolenvälin jälkeen. Vuosisadan alkupuolella tuotanto on ollut vähäistä ja aika satunnaista. Tuotanto lähtee kasvuun 1950-luvun lopulla ja 1970-luvulle tultaessa ero aiempaan tuotantoon on huomattava. Tuotanto on ollut runsasta koko loppuvuosisadan, mutta kaikissa teoskategorioissa teosmäärät ovat lähteneet laskuun 1990-luvun loppupuolelle tultaessa. Nuottimateriaali on se muoto, jossa teoksia parhaiten on saatavilla. Myös kustannettua materiaalia on, mutta valtaosa nuoteista on tiedotuskeskuksen hallussa. Äänitteitä huilumusiikista on aika vähän – tosin sekä sooloteoksista että huilukonsertoista äänitteitä on tehty enemmän.

Suhteessa elinkaarimalliin on suomalaisessa huilumusiikkituotannossa selkeästi näkyvissä kokeilua, kehittymistä, yleistymistä, vakiintumista ja häviämistä. 1900-luvun alku on ennakoanut tulevaa. Elinkaaren alku tutkimuksessani on sijoitettu 1950-luvun alkuun, josta alkaa kehittyminen, 1960-luvulta on lähtenyt liikkeelle yleistyminen 1980-luku on ollut vakiintumista ja 1990-luvun loppupuolella on näkyvissä häviämistä. Huippukohta suomalaisen huilumusiikin elinkaareissa on oikeastaan jakaantunut kahteen eri ajankohtaan. Tässä kohdassa kuvaaja eroaa normaalijakaumasta, jonka mukaan elinkaaren huippukohta olisi 1980-luvun alkupuolella. Suomalaisessa huilumusiikissa on kuitenkin kaksi huippua, ensimmäinen 1970-luvun loppupuolella ja toinen 1990-luvun alkupuolella. Näiden huippukohtien välinen aika on ollut epätasaista ja sen olenkin tulkinut vakiintumisen ajankohdaksi, koska teosmäärät eivät ole pysyvästi laskeneet. Toinen teoshuippu voisi olla selitettävissä sillä, että 1990-luvun alkupuolella myös nuottien ja äänitteiden kustannus- sekä julkaisutoiminta on vilkastunut. Tämä on mahdollisesti rohkaissut myös säveltäjiä työhön ja näin ollen aiheuttanut toisen teoshuipun. Nähtäväksi jää, laskevatko teosmäärät tulevaisuudessa vai tekevätkö ne uuden hyppäyksen ylöspäin. Elinkaarimallin

perusteella olisi oletettavaa, että tuotanto laskee ja vakiintuu mahdollisesti jollekin tasolle. Kuten jo aiemmin on todettu, elinkaarimallissa skeema ei koskaan häviä kokonaan ja tämä on ennustettavissa myös suomalaisen huilumusiikkituotannon kohdalla. Huiluteoksia tullaan todennäköisesti aina säveltämään jossain määrin. Uskoisin, että kokeilun myötä uuden musiikin erilaiset soittotavat ja huilun resurssit ovat tulleet säveltäjillekin tutummiksi ja ne eivät ehkä enää ole niin kiinnostavia. Varmasti myös uusia keinoja keksitään tulevaisuudessa, mutta sen näyttää aika ja se, mihin musiikki kehittyy. Voihan olla, että myös huilu instrumenttina vielä joskus muuttuu. Jos selvitetäisiin modernien soittotekniikoiden osuutta huilutuotannossa, voisi sieltäkin ehkä löytää jonkinlaista elinkaarimalliin rinnastettavaa informaatiota.

Tutkimuksen tulokset antavat selkeitä suuntaviivoja suomalaisesta huilumusiikkituotannosta, mutta kuten jo aiemmin olen maininnut, tässä tutkimuksessa ei varmastikaan ole mukana kaikkia teoksia. On epätodennäköistä, että puuttuvat teokset muuttaisivat tutkimuksen tuloksia ratkaisevasti. Myös nuottimateriaali- ja äänitetiedot voivat muuttua jo tässä olleiden teosten kohdalta. Äänitteitä tehdään jatkuvasti ja voi olla, että jotkut tässäkin listauksessa olevat teokset päätyvät joskus äänitteeksi. Elinkaarta tutkittaessa on tietysti huomioitava se, että kaikkien teosten sävellysvuosi ei ollut tiedossa. Nämä teokset muodostavat kuitenkin vain noin 13 % kokonaisuudesta. Lähtökohtiinsa nähden kaikki teokset, joita listauksissa on ollut, ovat mukana tutkimuksessa ainakin nuotti- ja äänitemateriaalia tutkittaessa. Julkaisutoimintaa on ollut 1970-luvulta lähtien ja sekä äänitteiden että kustanteiden osalta se on noudattanut elinkaaren kulkua. 1990-luvun lopulle tultaessa julkaisutoiminta on edelleen vilkasta ja suuri osa suomalaisesta huilumusiikista on vielä julkaisematta. Nykytekniikka on tehnyt varmaankin äänitteiden julkaisutoiminnan helpommaksi kuin mitä se on ollut vielä 1970-luvulla. Nuottien kustannustoiminta on tärkeää musiikin leviämisen kannalta. Suomalaisen musiikin tiedotuskeskuksen keräämä materiaali ja tieto ovat elintärkeitä tekijöitä suomalaiselle huilumusiikille.

Tässä tutkimuksessa en ole tarkemmin syventynyt säveltäjiin henkilöinä, enkä ole tehnyt teoksista minkäänlaista analyysiä. Teosten nuottimateriaalia en tässä tutkimuksessa tarkastellut, mutta varmastikin materiaalia tutkimalla voisimme selvittää esimerkiksi modernien soittotekniikoiden tai erilaisten notaatiotapojen olemassaoloa. Säveltäjien muuhun tuotantoon syventymällä voitaisiin selvittää sitä, ovatko jotkut säveltäjät erikoisesti keskittyneet huilumusiikin säveltämiseen. Myöskin huilutuotannon sijoittaminen muuhun Suomen historiaan olisi mielenkiintoista. Muun samanaikaisen kansainvälisen huilutuotannon tutkiminen olisi kiehtovaa dahlhausilaista rakennehistoriallista lähestymistapaa käyttäen, mutta länsimaisen taidemusiikin koko huilutuotannon kerääminen voisi osoittautua hankalaksi.

Tutkimuksesta nähdään se kehitys, mikä tällä musiikin saralla on tapahtunut Suomessa. Se voi ehkä rohkaista muusikoita tutustumaan teoksiin ja näin myös tekemään huilumusiikkia tunnetummaksi. Mielestäni ainakin perusohjelmistoon tulisi saada enemmän suomalaista musiikkia ja uusien teosten mukaan ottaminen olisi paras keino tämän musiikkimuodon edistämiseksi. Tutkimukseni antaa myös tietoa siitä, mistä suomalaista huilumusiikkia saa. Paras kanava siihen on Suomalaisen musiikin tiedotuskeskus. Toivoa voimme, että huilumusiikin elinkaari jatkuu vielä pitkään vakiintuneella tasolla, eikä laske, niin kuin tämän hetkinen suuntaus näyttää tekevän. Ehkä huilusta löydetään vielä uutta ja uusia huippukausia sävellystuotannossa tulee myös tulevaisuudessa.

LÄHTEET

- Coolican, Hugh 1994. Research Methods and Statistics in Psychology. Hodder & Stoughton: London
- Dahlhaus, Carl 1985. Foundations of music history. Cambridge University Press: Cambridge
- Gjerdingen, Robert O. 1988. A Classic Turn Of Phrase. Music and the Psychology of Convention. University of Pennsylvania Press: Philadelphia
- Eerola, Tuomas 1998. The rise and fall of the experimental style of the Beatles teoksessa Beatlesstudies 1: Songwriting, Recording, and Style Change. Edited by Yrjö Heinonen, Tuomas Eerola, Jouni Koskimäki, Terhi Nurmesjärvi & John Richardson. Jyväskylä: University of Jyväskylä. Department of Music: Research Reports 19.
- Hako, Pekka 1998. Finnish Music Quarterly. Finnish Music on CDs. Suomalaisen musiikin tiedotuskeskus: Yliopistopaino.
- Haydon, Glen 1941. Introduction to musicology: a survey on the fields, systematic & historical, of musical knowledge & research. The University of North Carolina Press: Chapel Hill.
- Heiniö, Mikko 1995. Suomen musiikin historia 4. Aikamme musiikki (1945-1993). Porvoo:WSOY

Heinonen Yrjö & Eerola Tuomas 2000. The Beatles and Their Times teoksessa Beatlesstudies 2: History, Identity, Authenticity. Edited by Yrjö Heinonen, Jouni Koskimäki, Seppo Niemi and Terhi Nurmesjärvi. Jyväskylä: University of Jyväskylä, Department of Music: Research Reports 23.

Heinonen, Yrjö 1998. The Beatles as a Small Group. The Effect of Group Development on Group Performance teoksessa Beatlesstudies 1: Songwriting, Recording, and Style Change. Edited by Yrjö Heinonen, Tuomas Eerola, Jouni Koskimäki, Terhi Nurmesjärvi & John Richardson. Jyväskylä: University of Jyväskylä. Department of Music: Research Reports 19.

Sibelius-Akatemia. Kirjaston tietokanta. <http://www.siba.fi/Kirjastot/arsca.html>
13.10.2000, 15.10.2000

Suomen Huiluseura ry 2000. www-sivut

<http://www.siba.fi/~hlindhol/shs/fimiclist1.html>, 8.2.2000

<http://www.siba.fi/~hlindhol/shs/flconcertos.html>, 27.2.2000

<http://www.siba.fi/~hlindhol/shs/flguit.html>, 27.2.2000

<http://www.siba.fi/~hlindhol/shs/flpno.html>, 27.2.2000

<http://www.siba.fi/~hlindhol/shs/flchamb.html>, 27.2.2000

Suomalaisen musiikin tiedotuskeskus 2000. Teosluettelot

Luses-teostietokanta Teoslistaus 1999

Teoslistaus 23.3.2000

Listaus puhallinkvintetoista 23.3.2000

www-sivut <http://www.fimic.fi> 26.6.2000, 13.10.2000, 17.10.2000,
4.11.2000

Huilu teoksessa Tammen musiikkitietosanakirja 1 1983. 154-155,160. Helsinki:
Kustannusosakeyhtiö Tammi

Treitler, Leo 1990. *Music and the Historical Imagination*. Cambridge
(Massachusetts): Harvard University Press.

Vahervuo, Toivo – Kalimo, Esko 1975. *Tilastolliset perusmenetelmät*.
Porvoo:WSOY

LIITE 1

Suomalaisen huilutuotannon teoslistaus kronologisessa järjestyksessä

Sibelius Jean :Kaartin jääkäripataljoonan marssi		1917	(3.3)
fl, cl, pno, vl, vl, lib, vlc, cb	N		
Melartin Erkki : Trio		1929	(3.3)
fl, cl, fag	SN		
Elovaara Toivo: Yökuvia I-II		1930	(3.3)
fl, str			
Hannikainen Väinö: Variations pastorales	N	1933	(3.2)
Kaski Heino: Sonaatti B-duuri	ESRN	1937	(3.2)
Klami Uuno : Musiikki näytelmään Kuningas Lear		1936-37	(3.3)
fl + pic, 2tr, trb, arpa, vl	N		
Saikkola Lauri :Trio		1938	(3.3)
fl, vla, cb	N		
Pylkkänen Tauno : Divertimento		1941	(3.3)
fl, ob, vlc, arpa	SN		
Tuominen Väinö: Konserttipolikka	N	1943	(3.2)
Bergman Erik :Musica da camera		1944	(3.3)
sopr, fl, pno, vl, vlc	N		
Fordell Erik: Svit för blåsare		1947	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Wessman Harri :Oksat kasvavat ohitseni		1955	(3.3)
2voc, fl, guit	N		
Similä Martti: Neljä kansansävelmää		1957	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Hannikainen P.J.: Kevätaamu		1959	(3.2)
Heininen Paavo : Quintetto		1961	(3.3)
fl + pic + afl, tsax + asax + bcl lib, pno, vorb, percN			

Donner Henrik Otto :Ideogramme I		1962	(3.3)
fl, cl, trb, perc, 12radio	N		
Donner Henrik Otto: Three pieces for flute and piano	N	1962	(3.2)
Heininen Paavo : Musique d'ete		1963	(3.3)
fl + pic, cl + asax, cemb, perc, vl, vlc	ESRN		
Jyrkiäinen Reijo : Mesto		1963	(3.3)
fl, cl, cor, trb	N		
Marttinen Tauno : Alfa		1963	(3.3)
fl, perc	ESRN		
Marttinen Tauno : Nonett I		1963	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor, vl, vla, vlc, cb	N		
Salmenhaara Erkki: Quintett fur bläser		1964	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Heininen Paavo: Discantus I	ESRN	1965	(1)
Sallinen Aulis : Quattro per quattro		1965	(3.3)
ob/fl/cl, vl, vlc, cemb	ESRN		
Salmenhaara Erkki : Elegie I		1963-65	(3.3)
3fl + 3pic, 2tr, cb	SN		
Lahti Markku : Duo		1967	(3.3)
fl, cl	N		
Salmenhaara Erkki: Preludi, iskelmä ja fuuga	ESRN	1967	(1)
Tuukkanen Kalervo: A Chorale Echo	N	1967	(3.2)
Jokinen Erkki : Contrasts		1968	(3.3)
fl, cl, vl, vlc, pno			
Jokinen Erkki: Taksis		1968	(3.2)
Marttinen Tauno : Nonetto II		1968	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor, vl, vla, vlc, cb	N		
Saikkola Lauri: Quintetto		1968	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Nordgren Pehr Henrik : Sonatina		1969	(3.3)
pic + fl, cl + bcl, pno, perc, vl, vlc	N		

Fordell Erik: Blåskvintett (nr 2)		1970	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Fordell Erik: Blåskvintett (nr 3)		1970	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Nordgren Pehr Henrik: Kolme maanitusta		1970	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Sermilä Jarmo: Prolapsus G	ESN	1970	(1)
Sonninen Ahti: Divertimento		1970	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Bashmakov Leonid :Quattro bagatelle		1971	(3.3)
afl, 2perc, cb lib	SRN		
Heiniö Mikko :Trio		1971	(3.3)
fl, vl, guit	ESN		
Rechberger Herman : Loblied an eine Dampflokomotive		1971	(3.3)
fl + pic, cl + bcl, vla, vlc	N		
Salmenhaara Erkki : Quartetto		1971	(3.3)
fl, vl, vla, vlc	N		
Bashmakov Leonid :Concerto da camera no. 1		1972	(3.3)
fl, 2vl, vla, vlc	N		
Bashmakov Leonid: Fantasia per flauti	ESRN	1972	(1)
Fordell Erik: Elegie		1972	(3.3)
fl, str			
Linjama Jouko : Viisi Saamelaislaulua Aslak Guttormin sanoihin		1971-72	(3.3)
sopr, afl, pno	SN		
Marttinen Tauno: Huilukonsertto	N	1972	(2)
Murto Matti Yrjö Juhani : Duo huilulle ja klarinetille		1972	(3.3)
fl, cl	N		
Tiensuu Jukka: Cadenza	EN	1972	(1)
Tiensuu Jukka :Concerto da camera		1972	(3.3)
fl, ehn, cl, fag, vlc	SN		
Tiensuu Jukka: Ouverture		1972	(3.3)
fl, cemb	E		

Hartikainen Esko: Fantasia	N	1973	(3.1)
Heiniö Mikko: Puhallinkvintetto		1973	(3.3)
fl+pic, ob+ehn, cl+bcl, fag, cor	N		
Kokkonen Joonas: Quintetto		1973	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	EN		
Mononen Sakari: Neljä miniatyyriä	N	1973	(1)
Rautavaara Einojuhani: Konzert	ESRN	1973	(2)
Rechberger Herman: "Nekrolog"	N	1973	(1)
Segerstam Leif: A NNNNOOOOOWWWW		1973	(3.3)
fl, ob, cl+bcl, fag, cor	EN		
Sermilä Jarmo : Perception		1973	(3.3)
2fl, 2vlc	ESN		
Bashmakov Leonid: Concerto	SRN	1974	(2)
Borg Kim : Ophelia Sings		1974	(3.3)
sopr, fl, vla	EN		
Donner Henrik Otto :Jaguaren		1974	(3.3)
voc, fl, vlc, pno	EN		
Heiniö Mikko : Suite for flute and two guitars		1974	(3.3)
fl, 2 guit	ESRN		
Kortekangas Olli: Okra ja musta	N	1974	(3.2)
Marttinen Tauno : Imatar, ilman impi		1974	(3.3,1)
pic, fag, arpa, perc, vibr - fl solo	SN - SR		
Marttinen Tauno : Päivät päästään leikit		1974	(3.3)
fl, arpa/pno, vlc, perc, speaker lib	N		
Rechberger Herman : Mayenzeit one neidt		1974	(3.3,1)
fl, vlc/arpa, vl/bal, cb - fl solo	N - SN		
Puhakka Jari :Duo kahdelle huilulle		1974	(3.3)
2fl	N		
Sermilä Jarmo: A Weeping Myth	EN	1974	(3.2)
Tiensuu Jukka: 4 etydiä	N	1974	(1)
Viitala Mauri: Divertimento serioso	N	1974	(3.2)
Vilen Asko: Uno pezzo	N	1974	(3.1)

Armfelt Carl :Polyfonisia muunnelmia		1975	(3.3)
fl, vl	N		
Fordell Erik: Blåskvintett		1975	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Fordell Erik: Divertimento Pulakka (II)		1975	(3.3)
fl, str			
Hauta-Aho Teppo: Konsertto huilulle ja lyömäsoittimille		1975	(2)
Marttinen Tauno : Näktergalen		1969-75	(3.3)
fl, vcl, arpa, voc solo	N		
Nordgren Pehr Henrik: Quintett nr 2		1975	(3.3)
fl+afl, ob, cl+bcl, fag, cor	N		
Puhakka Jari: Preludio	N	1975	(1)
Rautavaara Einojuhani: Sonata for flutes and guitar	ESRN	1975	(3.1)
Segerstam Leif: Another of many NNNNOOOOOWWWS		1975	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	EN		
Segerstam Leif : Moments Kept Remaining		1975	(3.3)
fl, vlc, pno	SN		
Tiensuu Jukka :Lyric trio		1975	(3.3)
fl, pno, mezzo	N		
Viitala Mauri: Divertimento piccolo		1975	(3.2)
Bashmakov Leonid : Tre notturni		1976	(3.3)
afl, vlc	N		
Fordell Erik: Andante espressivo		1976	(1)
Fordell Erik: Idyll		1976	(3.3)
fl, str			
Fordell Erik: Novelette		1976	(3.3)
fl, str			
Hongisto Mauri : Kirkko		1976	(3.3)
sopr, fl, pno/org	N		
Hongisto Mauri: Musiikkia huilulle ja pianolle	EN	1976	(3.2)
Hämeenniemi Eero : Duo-I		1976	(3.3)
fl, vlc	ESN		

Kohlenberg Oliver: Sonata	N	1976	(3.2)
Kostiainen Pekka: Hommage a Prokofjeff		1976	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Marttinen Tauno : Elisabetin lauluja III		1976	(3.3)
voc, pno, fl	EN		
Nieminen Kai: Hommage a Poulenc		1976	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Puhakka Jari: Eitpme I		1976	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Raitio Pentti: Quintetto		1976	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Rydman Kari : Sonata X		1976	(3.3)
fl, ob, fag, cemb	N		
Sermilä Jarmo : Colours and contrasts		1976	(3.3)
fl, vl, pno	SN		
Sermilä Jarmo : Taustamusiikkia		1976	(3.3)
fl, 4perc	EN		
Syvinki Esko: Dialogi	N	1976	(3.2)
Tikka Kari : Jeesus, karkota pelko sydämestäni		1976	(3.3)
fl, ehn, vibr, vla, vlc	N		
Wessman Harri : Kolme kappaletta kahdelle huilulle ja kitaralle		1976	(3.3)
2fl, guit	SN		
Wessman Harri: Vesi väsy lumen alle		1976	(3.3)
fl, chc, pno, str	E		
Aho Kalevi : Kvintett		1977	(3.3)
fl, ob, vl, vla, vlc	ESN		
Bergman Erik: Dialogue	ESRN	1977	(3.1)
Heiniö Mikko : Quattrofonia		1977	(3.3)
fl, ob, fag, cemb	N		
Hongisto Mauri: Interludium	N	1977	(3.2)
Hongisto Mauri: Yölintu	N	1977	(3.2)

Karjalainen Ahti: Kvintetto		1977	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Marttinen Tauno : Der Busenfreund		1977	(3.3)
basso, fl + pic, ob, cl, fag, cor	N		
Marttinen Tauno :Eskos trinklied		1977	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor, basso solo	N		
Saariaho Kaija : Bruden		1977	(3.3)
sopr, 2fl, 2perc			
Segerstam Leif : Kiinalainen päiväkirja		1977	(3.3)
mezzo, fl, vl, pno	N		
Sermilä Jarmo: Thus I Saw This		1977	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Tikka Kari: Armolaulu		1977	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	EN		
Viitala Mauri :Kolme joululaulufantasiaa		1977	(3.3)
fl, cl, fag	N		
Wessman Harri: Duo huilulle ja kitaralle	SN	1977	(3.1)
Armfelt Carl :Trio		1972-78	(3.3)
fl, vlc, pno	N		
Bashmakov Leonid: Quintetto		1978	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Bergman Erik :Triumpf att finnas till		1978	(3.3)
sopr solo, fl + pic, perc	ESRN		
Heiniö Mikko: Notturmo di fiordo		1978	(3.3)
fl, arpa	E		
Koivula Kari : Meditaatio ja tokkata		1978	(3.3)
fl, cl, vl, vlc	N		
Lindberg Magnus: Arabesques		1978	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Marttinen Tauno: Concerto espagnole	SRN	1978	(2)
Marttinen Tauno: Huilukonsertto II	N	1978	(2)
Marttinen Tauno: Intermezzo	SN	1978	(3.1)

Marttinen Tauno : Le Commencement		1978	(3.3)
fl/vl, ob/cl, pno	N		
Marttinen Tauno : Pohjolan tytär		1978	(3.3)
sopr, fl + afl	N		
Panula Jorma : Polska triste		1978	(3.3)
ob, fl, vla, vlc	N		
Ringbom Nils-Eric : 7 lyriska bilder		1978	(3.3)
sopr, fl, ob, pno	N		
Romanowski Otto: Per flauto solo		1978	(1)
Rydman Kari :Sonata XIII		1978	(3.3)
6fl	N		
Saariaho Kaija: Canvas	N	1978	(1)
Segerstam Leif: Episode No. 2		1978	(3.3)
rec, fl, guit	N		
Wessman Harri: Yötä kohti	SN	1978	(3.1)
Arho Anneli: Once upon a time		1979	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Armfelt Carl : Serenata		1977-79	(3.3)
fl, 2ob, vl, vla, vlc	N		
Bashmakov Leonid: Sonatina	N	1979	(3.2)
Bergman Erik: Birds in the morning	ESRN	1979	(2)
Heiniö Mikko: Champignons a l'herméneutique	ESN	1979	(3.1)
Kaipainen Jouni : Pitkän kesän poikki iltaan		1979	(3.3)
sopr, fl, cor, vla, perc	N		
Lindberg Magnus : Quintetto dell'estate		1979	(3.3)
fl, cl, vl, vlc, pno	SN		
Marttinen Tauno : Quo vadis		1979	(3.3)
fl + pic + afl + bfl, ob/ehn, fag + cfag, cemb	N		
Meriläinen Usko : Simultus for Four		1979	(3.3)
fl, asax, guit, perc	ESRN		
Meriläinen Usko: Suvisoitto huilulle ja heinäsirkoille	ESRN	1979	(1)

Nieminen Kai: Sonaatti viidelle		1979	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Rechberger Herman: Fragebogen		1979	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Segerstam Leif : Episode no.5b for Flute, Trombone & Piano		1979	(3.3)
fl, trb, pno	N		
Segerstam Leif : Episode no.6b for Flute, Trombone & Piano		1979	(3.3)
fl, trb, pno	N		
Segerstam Leif: Episode No. 6 for Flute and Piano	SN	1979	(3.2)
Segerstam Leif: Episode No.5 for Flute and Piano	SN	1979	(3.2)
Storgårds John :Pieni lämmittelykappale puupuhallinkvartetille		1979	(3.3)
"Hommage a Sostakovits"			
fl, ob, cl, fag	N		
Syvinki Esko : Trio		1979	(3.3)
fl, vlc, pno	SN		
Wessman Harri: Pan ja Pity's-nymfi		1979	(3.1)
Wessman Harri :Rantalaitumella		1979	(3.3)
fl, arec, guit, speaker lib	SN		
Armfelt Carl : Section of Time		1980	(3.3)
2fl, cl, perc	N		
Hannikainen Ann-Elise: "Chachara"	EN	1980	(3.2)
Hauta-aho Teppo : Mietteitä No.2		1980	(3.3)
fl, cb	N		
Heininen Paavo: Jeu I	ESRN	1980	(3.2)
Hongisto Mauri: Konsertto huilulle ja orkesterille	N	1980	(2)
Hämeenniemi Eero : The Chambermusic Book		1980	(3.3)
fl, asax, guit, perc	SN		
Kohlenberg Oliver :Kujakki		1980	(3.3)
3pic	N		
Vuori Harri: Monologue for solo flute	N	1980	(1)
Wessman Harri: Olli's solo	N	1980	(1)
Aaltonen Erkki: Il flauto d'argento	N	1981	(3.2)

Aaltonen Erkki: Il flauto di legno	N	1981	(3.2)
Bergman Erik : Mipejupa		1981	(3.3)
fl, sax, guit, perc	ESRN		
Bergström Harry: Ballata		1981	(3.3)
pno, 2vl, vla, vlc, cb, fl solo			
Bergström Harry: Onnelliset		1981	(3.3)
pno, 2vl, vla, vlc, cb, fl solo			
Hongisto Mauri: Puhallinkvintetto		1981	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	EN		
Hongisto Mauri : Vokaliisi		1981	(3.3)
voc, fl, vlc, pno	N		
Kaipainen Jouni : Far from Home		1981	(3.3)
fl, asax, guit, perc	ESRN		
Kohlenberg Oliver : Neptunus night music		1981	(3.3)
fl, clr, vlc, cb, pno, perc	N		
Lindberg Magnus : Linea d'ombra		1981	(3.3)
fl, asax, guit, perc	ESRN		
Pietiläinen Aino: Neljä pientä soolohuilukappaletta	N	1981	(1)
Pietiläinen Aino: Pain	N	1981	(1)
Rechberger Herman : Pas de cinq		1980-81	(3.3)
fl, tr, perc, synth, cb, tape	SN		
Saariaho Kaija : Sah den Vögeln		1981	(3.3)
sopr, fl, ob, vlc, pno, live electr	SRN		
Salmenhaara Erkki: Sonatina	N	1981	(3.1)
Sermilä Jarmo : La Place		1981	(3.3)
pic + fl + afl, tr, vibr, cb, tape	N		
Vuori Harri :Quartetto		1981	(3.3)
fl, guit, vlc, pno	N		
Wessman Harri :Trio		1981	(3.3)
acc, fl, guit	ESN		
Aho Kalevi: Kvartetto		1982	(3.3)
fl, asax, guit, perc	SN		

Almila Atso: Duo Fantason	N	1982	(3.2)
Kohlenberg Oliver: Siciliana	N	1982	(3.1)
Koivula Kari: Eventum III	N	1982	(1)
Meriläinen Usko : Konsertti, jossa nukahdin - tajunta virtasi ir		1982	(3.3)
fl, tr, cb, perc, tape, synth	N		
Pietiläinen Aino: Requiem		1982	(3.3)
fl, org			
Pulkkinen Risto : Trio for Violin, Flute and Vibraphone		1982	(3.3)
fl, vl, vibr	N		
Raitio Pentti: Konsertto huilulle ja orkesterille	N	1982	(2)
Rechberger Herman : Mixed Media Projekt...Ismo		1981-82	(3.3)
fl, cl, vl, vlc, speaker, slides, 4 metronome	N		
Saariaho Kaija: Laconisme de l'aile	ESRN	1982	(1)
Salonen Esa-Pekka: Yta I	ESRN	1982	(1)
Segerstam Leif: Episode No. 17	N	1982	(3.1)
Valpola Heikki :Kesäpäiviä		1982	(3.3)
fl, acc, guit, vl, vla, vlc	SR		
Bruk Fridrich: Kulkuset (sarja nuorille huilisteille)	ESRN	1983	(3.2)
Hauta-aho Teppo : Mietteitä n:o I		1979-83	(3.3)
fl, cb	N		
Hilli Peter: Stycke för soloflöjt	N	1983	(1)
Hongisto Mauri: Sarja soolohuilulle	N	1983	(1)
Hämeenniemi Eero: Canterai?	N	1983	(1)
Jalkanen Pekka: Rekilaulu puhallinkvintetille ja lapsilukijalle		1983	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Jokinen Erkki : Face		1983	(3.3)
fl, arpa, cemb, vl, vla, vlc	SN		
Kaipainen Jouni : Titus' Elegia		1983	(3.3)
fl, 2vl, vla, vlc			
Kaipainen Jouni: Parcours	EN	1983	(3.2)
Kettunen Jaakko: Balladi	N	1983	(3.2)
Kohlenberg Oliver: Largo	N	1983	(2)

Koskinen Jukka : Kvartetto		1983	(3.3)
fl, cl, vl, vlc	SN		
Pietiläinen Aino: Hyttystanssi		1983	(3.3)
fl, org			
Pietiläinen Aino: Satu	N	1983	(1)
Pietiläinen Aino: Syysyö	N	1983	(1)
Segerstam Leif: Concerto for flute & orch.	SN	1983	(2)
Segerstam Leif : Episode No.5a		1979-83	(3.3)
fl, ob, pno	N		
Segerstam Leif : Episode No.6a		1979-83	(3.3)
fl, ob, pno	N		
Armfelt Carl : Sakta förvandling		1983-84	(3.3)
alto, fl, vlc, pno	N		
Bergström Harry: Kasteella		1984	(3.3)
fl, org			
Hauta-aho Teppo :Keinussa		1984	(3.3)
fl/ob/cl/vl, pno	N		
Hauta-Aho Teppo: Keinussa	N	1984	(3.2)
Koivula Kari: Quintett for wind instruments		1984	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor			
Kostiainen Pekka: Opusculum Sonabile	ESRN	1984	(3.2)
Linjama Jyrki: Music for flute and harpsichord		1984	(3.2)
Marttinen Tauno: Suite		1984	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Meriläinen Usko: Huilu – veden peili	ESRN	1984	(3.2)
Nuorvala Juhani : Pieni duo		1984	(3.3)
fl, vlc	N		
Tuominen Seppo: Divetimento per quintetto a fiati		1984	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Vilen Asko: Inventio no 2	ESRN	1984	(1)
Wessman Harri: Sonatiini alttonokkahuilulle ja kitaralle	N	1984	(3.1)
Almila Atso: Konsertto huilulle ja orkesterille	N	1985	(2)

Englund Einar: Concerto	ESRN	1985	(2)
Hakola Kimmo: ...sino...	ESN	1984-85	(1)
Linjama Jouko : Partita huilulle, alttohuilulle ja cembalolle musiikista Shakespearen näytelmään		1972- 85	(3.3)
fl, afl, cemb	N		
Meriläinen Usko: Visions and Whispers	ESRN	1985	(2)
Panula Jorma : Trio		1985	(3.3)
fl, vlc, pno	EN		
Pasquet Luis : Introduccion, tango et final		1985	(3.3)
fl, 2vl, vla, vlc	N		
Pietiläinen Aino: Huilukonsertto	N	1985	(2)
Pietiläinen Aino: Moderni huilukoulu osa 1	N	1985	(3.2)
Pietiläinen Aino :Talvilaulu		1985	(3.3)
voc, fl, pno	N		
Saariaho Kaija : Adjö		1982-85	(3.3)
sopr, fl, guit	SRN		
Tiensuu Jukka :Tango lunaire		1985	(3.3)
fl/ob, cl, vl, vlc, keyb	SN		
Meriläinen Usko :Mouvements circulaires en douceur		1985	(3.3)
fl + cbfl, fl + pic, fl + afl, bfl + pic	SRN		
Wessman Harri: Sonaatti huilulle ja pianolle	EN	1985	(3.2)
Agopov Vladimir :Four songs		1986	(3.3)
sopr, fl, acc	N		
Almila Atso: Winterdances	N	1986	(1)
Hauta-aho Teppo : Mietteitä no.I/2		1986	(3.3)
fl, cb	N		
Kaipainen Jouni : Andamento , Trio II		1985-86	(3.3)
fl, fag, pno	ESN		
Lindholm Herbert: Theba, faraon kaupunki	EN	1986	(3.1)
Marttinen Tauno: Fantasia concertante	N	1986	(3.2)
Muro Juan Antonio: Quarrel	N	1986	(3.1)
Pietiläinen Aino: Konsertino huilulle ja pianolle	N	1986	(3.2)

Pietiläinen Aino: Moderni huilukoulu osa 2	N	1986	(3.2)
Pietiläinen Aino: Marin huiluaapinen	N	1986	(3.2)
Sermilä Jarmo : Contours		1986	(3.3)
fl, cl, vl, vlc	SRN		
Qin Daping: Fliano	S	1986	(3.2)
Borg Kim: Suite pour flute et harpe		1987	(3.3)
fl, arpa			
Gräsbeck Manfred: Sonat för soloflöjt med pianokomp.N		1987	(3.2)
Katila Timo : Kaksi nostalgjaa		1987	(3.3)
fl, cl, mar, vlc	N		
Lindholm Herbert: Byzantion A.D. 1453	EN	1987	(3.1)
Lindholm Herbert: Concertpiece	EN	1987	(3.1)
Lindholm Herbert: Fauni dei funghi	EN	1987	(3.2)
Lindholm Herbert: Terpsikhore	EN	1987	(1)
Pietiläinen Aino: Rondo huilulle ja pianolle	N	1987	(3.2)
Raitio Pentti: Dream	ESRN	1987	(1)
Kyllönen Timo-Juhani : Pianotrio no 2		1988	(3.3)
vl/fl, vlc, pno	ESN		
Lindholm Herbert: Väsynyt aurinko	EN	1988	(3.2)
Lindholm Herbert: Pimeyteen	EN	1988	(3.2)
Lindholm Herbert: Pakkaskristallit	EN	1988	(3.2)
Nikula Markku : In August		1988	(3.3)
fl, sndr, guit	N		
Wessman Harri: Dialogos		1988	(3.2)
Alesaro Juhani: Duo	N	1989	(3.2)
Almila Atso: Of life and death...	N	1989	(3.1)
Borg Kim :Nocturne		1989	(3.3)
fl, vla, vlc, cb	N		
Bruk Fridrich: Suite of Roses	SRN	1989	(3.2)
Englund Einar: Kvintett		1989	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Lindholm Herbert: Pythia	EN	1989	(3.1)

Nevanlinna Tapio : Spin		1989	(3.3)
fl, cl, vibr, acc, vla	SRN		
Nuorvala Juhani : Heitto neljään suuntaan		1989	(3.3)
fl, vl, vla vlc, perc	N		
Räihälä Osmo Tapio :Kaleidoscope		1989	(3.3)
fl, cl			
Salmenhaara Erkki: Bagatella		1989	(3.3)
fl, arpa			
Aho Kalevi: Solo III	ESN	1990	(1)
Alho Niilo: Fantasia No. 2		1990	(3.3)
fl/vl, vlc, pno	N		
Hämeenniemi Eero : Darshan		1990	(3.3)
fl, 12str: 6vl, 2vla, 2vlc, 2cb	ESN		
Jokinen Erkki : Aspis		1990	(3.3)
afl, guit, acc, perc	N		
Karjalainen Kullervo : Rakennustyömaalla		1990	(3.3)
2fl, pno	N		
Karlsson Lars: Recitativo et Aria		1990	(3.3)
fl, org			
Kortekangas Olli: OMaggio a M.C.Escher	EN	1990	(3.1)
Linkola Jukka : Quintet		1990	(3.3)
fl, 2vl, vla vlc	N		
Meriläinen Usko : Kirje sellistille		1990	(3.3)
fl + pic, ob, cl, perc, 2vl, vla cb, vlc solo	ESN		
Saariaho Kaija :Oi kuu		1990	(3.3)
bfl, vlc	E		
Sermilä Jarmo : Ego 2		1990	(3.3)
fl + afl, acc, vlc	SN		
Kaipainen Jouni :Remous pour quatre flutistes		1989-90	(3.3)
pic + fl, pic + fl + afl, pic + fl + bfl, pic + fl + cbfl	N		
Karjalainen Kullervo :Luontopolku		1990	(3.3)
3fl	N		

Lindholm Herbert :Huilu-trio		1990	(3.3)
3fl	N		
Lindholm Herbert :Lintujuttu, A Bird Story		1990	(3.3)
2pic, 6fl, afl			
Rechberger Herman: Eyktime	E	1990	(3.1)
Romanowski Otto: Discussion		1990	(3.1)
Valkama Vesa: Flute Concerto	EN	1990	(2)
Aho Kalevi: Nuppu	N	1991	(3.2)
Alho Niilo :Pipanoita		1991	(3.3)
vl/fl, vlc, pno	N		
Eerola Lasse: Rohtokokoelma	N	1991	(3.2)
Hakola Kimmo: pro		1991	(3.2)
Hauta-aho Teppo : Kamaribasistin aapinen n:o I		1991	(3.3)
fl/cl/vl/vla/vlc/cb, fag/vlc/cb	N		
Heininen Paavo: Utazawa no e	EN	1991	(3.1)
Jalava Lasse: La Notte	SN	1991	(3.1)
Koskelin Olli : Breaking the Silence		1991	(3.3)
Sopr, fl, cl, vla, vlc, perc	ESN		
Kyllönen Timo-Juhani: Fantasia	SN	1991	(3.2)
Lindholm Herbert: Concertino	EN	1991	(2)
Lindholm Herbert: Variationer över svensk folkmelodi		1991	(1)
Pohjannoro Hannu: Matkalla	ESN	1991	(1)
Saariaho Kaija : Gates		1991	(3.3)
fl, cemb, vlc, live electr. lib	ESRN		
Salmenhaara Erkki: Bagatella no. 2		1991	(3.2)
Saloheimo Tuomo : Kvintetto		1991	(3.3)
fl, 2vl, vlc, pno	S		
Segerstam Leif: ZWEIXNOJAYESLICNGLY & ZWEIXNOJAYESTUMBLY			
fl, perc	N	1991	(3.3)
Sermilä Jarmo : Danza 2		1991	(3.3,3.1)
fl +afl, guit, tape	N		
Viitasaari Markku: Tuliviiri	N	1991	(1)

Wistuba-Alvarez Vladimir: Ceremonial	N	1991	(3.1)
Hauta-aho Teppo : Kvartettiino III		1992	(3.3)
fl, ob, cl, vlc	N		
Hauta-aho Teppo : Neljä pientä kuvaa Japanista		1992	(3.3)
fl/vl/vla/ob/cl/rec, vlc/fag/cb/vl	N		
Hauta-Aho Teppo: Päivin parempi pallaati		1992	(3.1)
Jalava Lasse : Leikkejä, kahdelle huilulle ja B-klarinetille		1992	(3.3)
2fl, cl			
Jokinen Erkki : Rise 2		1992	(3.3)
fl, cl, perc	EN		
Laiho Timo : Triple-Duo		1992	(3.3)
fl, cl, vl, vlc, pno, perc	SRN		
Lindholm Herbert : Byssanlull		1992	(3.3)
fl, vl, guit	EN		
Lindholm Herbert: Canzoni per flauto e pianoforte		1992	(3.2)
Lindholm Herbert: Taitava huilisti	EN	1992	(1)
Lindholm Herbert: Quattro canzoni		1992	(3.3)
fl, org	E		
Linjama Jouko: 10 minimuunnelmaa		1992	(3.3)
fl, ob, cl, pno	E		
Murto Matti Yrjö Juhani : Kvartetto		1992	(3.3)
fl, cl, fag/vlc, pno	SRN		
Nieminen Kai: Hymnos	E	1992	(1)
Pohjola Seppo : Pixilated		1992	(3.3)
fl + pic, cl + bcl, vl, vlc, pno	SRN		
Puumala Veli-Matti: Edera	ESN	1992	(3.2)
Puumala Veli-Matti : Ghirlande		1992	(3.3)
fl + perc, cl + bcl + perc, vl, vlc, cb + perc, pno + perc	ESRN		
Raitio Pentti : Together		1992	(3.3)
fl, vlc	EN		
Rechberger Herman : Trio		1992	(3.3)
srec, fl, cl	EN		

Saariaho Kaija: NoaNoa	ESRN	1992	(1)
Sermilä Jarmo : ...tota noin...		1992	(3.3)
fl, ob/ssax, cl, perc	EN		
Vakkilainen Ari : Kvintetto		1992	(3.3)
fl, cl, vl, vla, vlc	S		
Wessman Harri: Sonatiini huilulle ja kitaralle	N	1992	(3.1)
Ahmas Harri :Kvintetto 1993		1993	(3.3)
fl, vl, 2vla, vlc	N		
Almila Atso: Puhallinkvintetto		1993	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Hauta-aho Teppo :Trio n:o 1 puupuhaltimille		1976-93	(3.3)
fl + afl, ob + ehn, fag	SN		
Honkanen Osmo : Amans defunctus		1993	(3.3)
fl, afl, baryt, vlc	N		
Honkanen Osmo: Vapahtajani Jeesus on		1993	(3.3)
fl, org			
Kuronen Jouni : Karusti soiva		1993	(3.3)
fl, guit, str, chf	N		
Nuorvala Juhani : Twitching gait		1993	(3.3)
fl, cl, tr, vl, vlc	ESN		
Hauta-aho Teppo :Pieni sarja kahdelle huilullen		1993	(3.3)
2fl	N		
Jalkanen Pekka : Bucina		1993	(3.3)
fl, ob, cl, pno	E		
Lindholm Herbert :Huilukamari II		1993	(3.3)
4fl	EN		
Raitio Pentti: Kehtolaulu huilulle ja pianolle	N	1993	(3.2)
Rechberger Herman: Moments musicaux	N	1993	(3.2)
Rechberger Herman: Rumanian Dances	N	1993	(3.1)
Räihälä Osmo-Tapio: Five Characters	N	1993	(1)
Valkama Vesa: Noia	N	1993	(2)
Warén Jarkko: ONDULAZONES	N	1993	(1)

Wessman Harri: Tapio Jalas in memoriam	N	1993	(3.2)
Eerola Lasse: Kolme kappaletta puhallinkvintetille		1994	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Karlsson Lars: Svit för Helena		1994	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Kyllönen Timo-Juhani : Trio no 3		1994	(3.3)
fl, vlc, pno	EN		
Kyllönen Timo-Juhani: Trio no.4		1994	(3.3)
fl/vl, cl/vl, acc	E		
Lindholm Herbert: 50 pientä etydiä	E	1994	(1)
Lindholm Herbert : Yhdeksän hetkeä Pietarissa		1994	(3.3)
fl, ob, guit	E		
Nuorvala Juhani : Five Pieces for Flute and Clarinet		1994	(3.3)
fl, cl	SN		
Pasquet Luis: Adaptation		1994	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Tallgren Johan : Asteria		1994	(3.3)
fl, ob, cl	SN		
Tuomela Tapio: Aufschwung	N	1994	(3.1)
Vidjeskog Patrik: "Am Schweideweg"		1994	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Hakola Kimmo: ... und höher die Sterne	S	1995	(3.2)
Hauta-aho Teppo : "Paripeli" - Duettino		1995	(3.3)
fl/ob/cl/tr, vlc	N		
Hauta-aho Teppo : Käpytrio		1995	(3.3)
fl/ob/vl, cl/vl/vla, vlc/cb	N		
Kaipainen Jouni : Time flies		1994-95	(3.3)
fl, vl, vla, pno	S		
Lindholm Herbert: Itkevän huilun muunnelmia		1995	(1)
Meriläinen Usko : "Henrietten juhlat"		1995	(3.3)
fl, vlc, pno	SN		

Pohjannoro Hannu : valo jäätynyt, kaukana tuuli		1994-95	(3.3)
fl, vlc, pno	N		
Sallinen Aulis: Konsertto huilulle ja orkesterille "Harlekiini"ES		1995	(2)
Sermilä Jarmo : Dragonfly Day		1995	(3.3)
recs/fl + pic, guit, vl, vlc	N		
Tallgren Johan :Codename Orpheus		1995	(3.3)
fl, bcl, perc, pno, vl, vlc	SN		
Viitala Mauri: Fiatrag		1995	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Vuori Harri :Niin yllä kuin alla		1995	(3.3)
fl, ob, tr, trb, perc			
Eerola Lasse: Sorbus-sarja		1996	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Koskinen Juha T. : Ambra		1996	(3.3)
fl, clr, perc, vlc			
Pohjannoro Hannu: Valon jälkiä äänet		1996	(3.3)
fl, cl, guit, vlc			
Wessman Harri: Julmusik		1996	(3.3)
fl, org, beryt, chx			
Hintze Dmitry: Sonatina		1997	(3.2)
Hintze Dmitry: Kuutamo		1997	(3.2)
Kaipainen Jouni: Sestetto		1997	(3.3)
fl, cl, fag, vl, vlc, pno	E		
Kohlenberg Oliver: "Revontulet keskellä kesää"	N	1997	(3.2)
Lindholm Herbert : Bacchanalia		1997	(3.3)
fl, vlc, acc			
Lindholm Herbert :Revontulet, Northern Lights		1997	(3.3)
2pic, 6fl, cl, pno			
Linkola Jukka: Flute Concerto	N	1996-97	(2)
Nikula Markku: Taivaassa reiät, puiden oksien puhkomatN		1997	(1)
Eerola Lasse: viisi väriä puhallinkvintetille		1998	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		

Gräsbeck Manfred: Prisma		1998	(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N		
Hauta-Aho Teppo: Serious Joke IV		1998	(3.3)
fl, perc			
Heininen Paavo: Huiluviiva		1998	(1)
Jalkanen Pekka: Elelu	N	1998	(3.1)
Kervinen Mikko: Hectic Red		1998	(3.3)
sopr, fl			
Lehto Jukka-Pekka: Fantasia concertante		1998	(3.3)
Lindholm Herbert :Nordic Nights		1998	(2)
Niemeläinen Ilkka: Polysynk		1998	(3.3)
fl solo + tsax + asax, fl, ob, cl, fag, cor, str, synth			
Nieminen Kai: Wind Tales		1998	(3.3)
fl, vl, vibr, 4kant			
Saariaho Kaija: Liisan taikahuilu		1998	(1)
Tiensuu Jukka: Veto		1998	(1)
Lindholm Herbert: Before the beginning of the time		1999	(1)
Lindholm Herbert: Chamber Concerto		1999	(2,3.3)
Wessman Harri: Retorinen sarja traversolle ja barokkiuruille		1999	(3.3)
fl, org			

LIITE 2

Ilman sävellysvuotta olevat teokset

Crusell Bernhard Henrik: Sonata	EN	(3.2)
Crusell Bernhard Henrik : Quatuor		(3.3)
fl, vl, vla, vlc	N	
Daping Qin :Lecon		(3.3)
fl, bcl, vla		
Davidow Joe :Music for Two Flutes and Tape		(3.3)
2fl, tape	SN	
Eerola Lasse: N-sarja	N	(3.2)
Eerola Lasse: 30 etydiä huilulle	N	(1)
Engelberg August : Sekstetto		(3.3)
fl, cl, 2vl, vla, vlc	N	
Forsman John Väinö: Sonatina divertante	EN	(3.2)
Fougstedt Nils-Erik: Divertimento		(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N	
Fuhrman Arthur: Neljä pientä kappaletta pikkuväelle		(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	EN	
Fuhrman Arthur: Habanera	N	(3.1)
Haapalainen Väinö Ilmari: Leikkisä Pan	N	(3.2)
Hauta-aho Teppo : Duettino		(3.3)
fl/ob/cl, fag	N	
Hauta-aho Teppo :Duettino Turtles		(3.3)
vl/fl, vlc	N	
Hauta-aho Teppo : Kvartettino IV		(3.3)
fl, ob, cl, vlc	E	
Holmström Carita: För Camilla	N	(3.2)
Hongisto Mauri : Trio		(3.3)
fl, cl, fag	EN	
Keijola Arto: Fantasia soolohuilulle teemasta B-A-C-HN		(1)
Krenz Joachim: Sonate No. 2 g-molli	N	(3.2)

Kuusisto Ilkka : Duo huilulle ja cellolle		(3.3)
fl, vlc	N	
Kuusisto Ilkka : Kolme kiinalaista laulua		(3.3)
fl, pno, voc	N	
Kuusisto Taneli : Sonatiini vanhaan tyyliin		(3.3)
fl, vl, pno/cemb	EN	
Kuusisto Ilkka : Tango in My Mind		(3.3)
fl, vlc	N	
Leppälä Kimmo: Five doubles		(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N	
Lindberg Magnus: Moto II		(3.2)
Lithander Carl Ludvig: Divertimento	N	(3.2)
Lithander Carl Ludvig: Rondo	SN	(3.2)
Luolajan-Mikkola Vilho: Suvella	N – SN	(3.1,3.2)
Luolajan-Mikkola Vilho: Piirisatu	N	(3.2)
Luolajan-Mikkola Vilho: Pilviperho	N	(3.1)
Maasalo Armas : Kaksi tanssia		(3.3)
fl, vl, vlc, pno	EN	
Marvia Einari : Kvartetti		(3.3)
fl, ob, cl, fag	N	
Mattsson Jack : Morgonrodnad		(3.3)
fl, guit, vlc	EN	
Melartin Erkki: Sonata		(3.3)
fl, arpa	N	
Merikanto Oskar : Heilu keinuni		(3.3)
voc, fl, 2vl, vlc	EN	
Mononen Sakari : Trio		(3.3)
fl, fag, pno	SN	
Nallinmaa Eero : Öisiä lauluja		(3.3)
voc, fl, pno	N	
Natri Toby: Solo for sweet dreams	N	(3.2)

Nieminen Kai: Tombeau de Poulenc		(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor		
Rechberger Herman: Rara	N	(1)
Rydman Kari: Sonate fur Flöte und Klavier n:o 2 g-moll		(3.2)
Rydman Kari : 7 miniatures		(3.3)
fl, vla, pno	N	
Saikkola Lauri: Divertimento		(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N	
Salonen Sulo: Quintetto		(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N	
Sipilä Eero: Partita		(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N	
Tamper Kari: Puhallinkvintetto		(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor		
Tuomi Vesa: Alla aba	N	(3.2)
Tuominen Seppo :Introduzione e scherzo per flauto e violoncello		(3.3)
fl, vlc	N	
Wessman Harri :Min längtan är längre än vinden		(3.3)
sopr, fl, guit	N	
Wessman Harri: Preludi		(3.2)
Wessman Harri : Päivänkukka		(3.3)
voc, fl, pno	N	
Virtanen Eino: Puhallinkvintetto II		(3.3)
fl, ob, cl, fag, cor	N	

LIITE 3

Äänitteinä julkaistujen teosten sävellys- ja julkaisuvuodet sekä julkaisijat

Teos	sävellysvuosi/julkaisuvuosi julkaisija	kategoria
Kaski Heino: Sonaatti B-duuri	1937/1988 MILS 8822	(3.2)
Heininen Paavo : Musique d'ete	1963/1988 Finlandia 1576-53365-2	(3.3)
Marttinen Tauno : Alfa	1963/ - -	(3.3)
Heininen Paavo: Discantus I	1965/1990 Ondine ODE 742-2	(1)
Sallinen Aulis : Quattro per quattro	1965/1977 BIS-CD-64	(3.3)
Salmenhaara Erkki: Preludi, iskelmä ja fuuga	1967/1980 BIS-CD-150	(1)
Bashmakov Leonid :Quattro bagatelle	1971/1974 BIS-CD-149, BIS-CD-11	(3.3)
Bashmakov Leonid: Fantasia per flauti	1972/1973 BIS-CD-150	(1)
Rautavaara Einojuhani: Konzert	1973/1996 BIS-CD-687	(2)
Bashmakov Leonid: Concerto	1974/1996 BIS-CD-687	(2)
Heiniö Mikko : Suite for flute and two guitars	1974/1991 NCD 2	(3.3)
Marttinen Tauno : Imatar, ilman impi	1974/1977 BIS-CD-150	(3.3,1)
Rautavaara Einojuhani: Sonata for flutes and guitar	1975/1975 BIS-CD-60	(3.1)

Bergman Erik: Dialogue	1977/1991 NCD 2	(3.1)
Bergman Erik :Triumpf att finnas till	1978/1991 Ondine ODE 774-2	(3.3)
Marttinen Tauno: Concerto espagnole	1978/1996 BIS-CD-687	(2)
Bergman Erik: Birds in the morning	1979/1990 Finlandia 4509-95861-2	(2)
Meriläinen Usko : Simultus for Four	1979/1993 Ondine ODE 808-2	(3.3)
Meriläinen Usko: Suvisoitto huilulle ja heinäsirkoille	1979/1990 Ondine ODE 742-2	(1)
Heininen Paavo: Jeu I	1980/1990 Ondine ODE 742-2	(3.2)
Bergman Erik : Mipejupa	1981/1993 Ondine ODE 808-2	(3.3)
Kaipainen Jouni : Far from Home	1981/1993 Ondine ODE 808-2	(3.3)
Lindberg Magnus : Linea d'ombra	1981/1992 Finlandia 1576-50033-2	(3.3)
Saariaho Kaija : Sah den Vögel	1981/1985 BIS-CD-307	(3.3)
Saariaho Kaija: Laconisme de l'aile	1982/1994 BIS-CD-689	(1)
Salonen Esa-Pekka: Yta I	1982/1990 Ondine ODE 742-2	(1)
Valpola Heikki :Kesäpäiviä	1982/1996 Sibelius Academy SACD-5	(3.3)
Bruk Fridrich: Kulkuset (sarja nuorille huilisteille)	1983/1996 Bruk FBCD	(3.2)
Kostiainen Pekka: Opusculum Sonabile	1984/1992 MOJCD-01	(3.2)

Meriläinen Usko: Huilu – veden peili	1984/1990 Ondine ODE 742-2	(3.2)
Vilen Asko: Inventio no 2	1984/1991 NCD-2	(1)
Englund Einar: Concerto	1985/1990 Finlandia 4509-95861-2	(2)
Meriläinen Usko: Visions and Whispers	1985/1990 Finlandia 4509-95861-2	(2)
Saariaho Kaija : Adjö	1982-85/1993 Ondine ODE 808-2	(3.3)
Meriläinen Usko :Mouvements circulaires en douceur	1985/1987 Finlandia 1576-5338-2	(3.3)
Sermilä Jarmo : Contours	1986/1990 Ondine ODE 745-2	(3.3)
Raitio Pentti: Dream	1987/1996 JaseCDS 1001	(1)
Bruk Fridrich: Suite of Roses	1989/1996 Bruk FBCD	(3.2)
Nevanlinna Tapio : Spin	1989/1995 Finlandia 0630-12179-2	(3.3)
Saariaho Kaija : Gates	1991/ - -	(3.3)
Laiho Timo : Triple-Duo	1992/1995 Sincronie sin 1014	(3.3)
Murto Matti Yrjö Juhani : Kvartetto	1992/1997 Association of Finnish Music Schools, SMLCD-1997	(3.3)
Pohjola Seppo : Pixilated	1992/1995 Sincronie sin 1014	(3.3)
Puumala Veli-Matti : Ghirlande	1992/1995 Sincronie sin 1014	(3.3)
Saariaho Kaija: NoaNoa	1992/1997 Ondine ODE 906-2	(1)

LIITE 4

Kustannettujen teosten sävellys- ja julkaisuvuodet sekä kustantajat

Teos	sävellysvuosi/julkaisuvuosi kustantaja	kategoria
Kaski Heino: Sonaatti B-duuri	1937/1986 Fazer	(3.2)
Heininen Paavo : Musique d'ete	1963/1991 Warner/Chappell	(3.3)
Marttinen Tauno : Alfa	1963/ - Jase	(3.3)
Heininen Paavo: Discantus I	1965/1972 Warner/Chappell	(1)
Sallinen Aulis : Quattro per quattro	1965/1979 Warner/Chappell	(3.3)
Salmenhaara Erkki: Preludi, iskelmä ja fuuga	1967/1972 Fazer	(1)
Sermilä Jarmo: Prolapsus G	1970/1994 Fazer	(1)
Heiniö Mikko :Trio	1971/ - Warner/Chappell	(3.3)
Bashmakov Leonid: Fantasia per flauti	1972/- Divertimento	(1)
Tiensuu Jukka: Cadenza	1972/1972 Transatlantique	(1)
Tiensuu Jukka: Overture	1972/1972 Transatlantique	(3.3)
Kokkonen Joonas: Quintetto	1973/1977 NY Schirmer	(3.3)

Rautavaara Einojuhani: Konzert	1973/1975 Breitkopf & Härtel	(2)
Segerstam Leif: A NNNNOOOOOWWWW	1973/ - -	(3.3)
Sermilä Jarmo : Perception	1973/1976 Jase	(3.3)
Borg Kim : Ophelia Sings	1974/1977 Engstrom & Sordi	(3.3)
Donner Henrik Otto :Jaguaren	1974/1992 Edition Love	(3.3)
Heiniö Mikko : Suite for flute and two guitars	1974/ - -	(3.3)
Sermilä Jarmo: A Weeping Myth	1974/1982 Jase	(3.2)
Rautavaara Einojuhani: Sonata for flutes and guitar	1975/- Warner/Chappell	(3.1)
Segerstam Leif: Another of many NNNNOOOOOWWWW	1975/- -	(3.3)
Hongisto Mauri: Musiikkia huilulle ja pianolle	1976/1982 Fazer	(3.2)
Hämeenniemi Eero : Duo-I	1976/1987 Fazer	(3.3)
Marttinen Tauno : Elisabetin lauluja III	1976/- Fazer	(3.3)
Sermilä Jarmo :Taustamusiikkia	1976/1980 Jase	(3.3)
Wessman Harri: Vesi väsy lumen alle	1976/1976 Fazer	(3.3)
Aho Kalevi : Kvintett	1977/- Warner/Chappell	(3.3)
Bergman Erik: Dialogue	1977/1977 Warner/Chappell	(3.1)

Tikka Kari: Armolaulu	1977/- Fazer	(3.3)
Bergman Erik :Triumpf att finnas till	1978/1979 Warner/Chappell	(3.3)
Heiniö Mikko: Notturmo di fiordo	1978/ - Warner/Chappell	(3.3)
Bergman Erik: Birds in the morning	1979/1987 Warner/Chappell	(2)
Heiniö Mikko: Champignons a l'herméneutique	1979/1981 Jase	(3.1)
Meriläinen Usko : Simultus for Four	1979/- Fazer/Pan	(3.3)
Meriläinen Usko: Suvisoitto huilulle ja heinäsirkoille	1979/1986 Fazer/Pan	(1)
Hannikainen Ann-Elise: "Chachara"	1980/1985 Fazer	(3.2)
Heininen Paavo: Jeu I	1980/1980 Jase	(3.2)
Bergman Erik : Mipejupa	1981/- Novello	(3.3)
Hongisto Mauri: Puhallinkvintetto	1981/1990 Järvenpää Pine	(3.3)
Kaipainen Jouni : Far from Home	1981/- Edition Wilhelm Hansen	(3.3)
Lindberg Magnus : Linea d'ombra	1981/- Edition Wilhelm Hansen	(3.3)
Wessman Harri :Trio	1981/- SHI	(3.3)
Saariaho Kaija: Laconisme de l'aile	1982/1983 Jase	(1)
Salonen Esa-Pekka: Yta I	1982/- Edition Wilhelm Hansen	(1)

Bruk Fridrich: Kulkuset (sarja nuorille huilisteille)	1983/1984 Fazer	(3.2)
Kaipainen Jouni: Parcours	1983/- Edition Wilhelm Hansen	(3.2)
Kostiainen Pekka: Opusculum Sonabile	1984/1985 Modus	(3.2)
Meriläinen Usko: Huilu – veden peili	1984/1986 Jase	(3.2)
Vilen Asko: Inventio no 2	1984/- Otto Murentini Ky	(1)
Englund Einar: Concerto	1985/1991 Warner/Chappell	(2)
Hakola Kimmo: ...sino...	1984-85/1991 Warner/Chappell	(1)
Meriläinen Usko: Visions and Whispers	1985/1992 Fazer	(2)
Panula Jorma : Trio	1985/1985 Hellas/Modus	(3.3)
Wessman Harri: Sonaatti huilulle ja pianolle	1985/- -	(3.2)
Kaipainen Jouni : Andamento , Trio II	1985-86/1986 Edition Wilhelm Hansen	(3.3)
Lindholm Herbert: Theba, faraon kaupunki	1986/1995 Helin & Sons	(3.1)
Lindholm Herbert: Byzantion A.D. 1453	1987/1995 Helin & Sons	(3.1)
Lindholm Herbert: Concertpiece	1987/1995 Helin & Sons	(3.1)
Lindholm Herbert: Fauni dei funghi	1987/1995 Helin & Sons	(3.2)
Lindholm Herbert: Terpsikhore	1987/1995 Helin & Sons	(1)

Raitio Pentti: Dream	1987/1987 Jase	(1)
Kyllönen Timo-Juhani : Pianotrio no 2	1988/- Modus	(3.3)
Lindholm Herbert: Väsynyt aurinko	1988/1995 Helin & Sons	(3.2)
Lindholm Herbert: Pimeyteen	1988/1995 Helin & Sons	(3.2)
Lindholm Herbert: Pakkaskristallit	1988/1995 Helin & Sons	(3.2)
Lindholm Herbert: Pythia	1989/1995 Helin & Sons	(3.1)
Aho Kalevi: Solo III	1990/- Novello	(1)
Hämeenniemi Eero : Darshan	1990/1991 Fazer	(3.3)
Kortekangas Olli: OMaggio a M.C.Escher	1990/1992 Jase	(3.1)
Meriläinen Usko : Kirje sellistille	1990/1991 Fazer	(3.3)
Saariaho Kaija : Oi kuu	1990/1991 Edition Wilhelm Hansen	(3.3)
Rechberger Herman: Eyktime	1990/- Fazer	(3.1)
Valkama Vesa: Flute Concerto	1990/- Love	(2)
Heininen Paavo: Utazawa no e	1991/- Warner/Chappell	(3.1)
Koskelin Olli : Breaking the Silence	1991/1993 Love	(3.3)
Lindholm Herbert: Concertino	1991/1995 Helin & Sons	(2)

Pohjannoro Hannu: Matkalla	1991/1993 Love	(1)
Saariaho Kaija : Gates	1991/- Edition Wilhelm Hansen	(3.3)
Jokinen Erkki : Rise 2	1992/1993 SML	(3.3)
Lindholm Herbert : Byssanlull	1992/1995 Helin & Sons	(3.3)
Lindholm Herbert: Taitava huilisti	1992/1995 Helin & Sons	(1)
Lindholm Herbert: Quattro canzoni	1992/1995 Helin & Sons	(3.3)
Linjama Jouko: 10 minimuunnelmaa	1992/- SML	(3.3)
Nieminen Kai: Hymnos	1992/- Modus	(1)
Puumala Veli-Matti: Edera	1992/- Fazer	(3.2)
Puumala Veli-Matti : Ghirlande	1992/- Fazer	(3.3)
Raitio Pentti : Together	1992/1994 Jase	(3.3)
Rechberger Herman : Trio	1992/1993 SML	(3.3)
Saariaho Kaija: NoaNoa	1992/1993 Chester	(1)
Sermilä Jarmo : ...tota noin...	1992/1993 SML	(3.3)
Nuorvala Juhani : Twitching gait	1993/1996 Love	(3.3)
Jalkanen Pekka : Bucina	1993/- SML	(3.3)

Lindholm Herbert :Huilukamari II	1993/1995 Helin & Sons	(3.3)
Kyllönen Timo-Juhani : Trio no 3	1994/1994 Modus	(3.3)
Kyllönen Timo-Juhani: Trio no.4	1994/1995 SML	(3.3)
Lindholm Herbert: 50 pientä etydiä	1994/1995 Helin & Sons	(1)
Lindholm Herbert : Yhdeksän hetkeä Pietarissa	1994/1995 Helin & Sons	(3.3)
Sallinen Aulis: Konsertto huilulle ja orkesterille "Harlekiini" 1995/1996	Novello	(2)
Kaipainen Jouni: Sestetto	1997/- Edition Wilhelm Hansen	(3.3)
Crusell Bernhard Henrik: Sonata	-/1990 Warner/Chappell	(3.2)
Forsman John Väinö: Sonatina divertante	-/ Bärenreiter	(3.2)
Fuhrman Arthur: Neljä pientä kappaletta pikkuväelle-/-	-	(3.3)
Hauta-aho Teppo : Kvartettino IV	-/ SML	(3.3)
Hongisto Mauri : Trio	-/ Pine	(3.3)
Kuusisto Taneli : Sonatiini vanhaan tyyliin	-/ Fazer	(3.3)
Maasalo Armas : Kaksi tanssia	-/ Fazer	(3.3)
Mattsson Jack : Morgonrodnad	-/1979 Chorus	(3.3)
Merikanto Oskar : Heilu keinuni	-/ Fazer	(3.3)